

การวิเคราะห์ผลตอบแทนการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นของผู้ประกอบการ
ในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบูรี

นางสาวเสาวภา ชวดอุปัจจ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2552

**An Analysis of the Return on Swiftlets Farming Investment
in Banlaem District, Phetchaburi Province**

Miss Saowapa Choudoupat

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University
2009

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	การวิเคราะห์ผลตอบแทนการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นของผู้ประกอบการในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบูรณ์
ชื่อและนามสกุล	นางสาวเสาวภา ชาดอปปัจ
แขนงวิชา	บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อุทัยวรรณ จรุ่งวิภู

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์อุทัยวรรณ จรุ่งวิภู)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัลยาณี กิตติจิตต์)

คณะกรรมการบังคับติดศึกษา ประจำสาขาวิชาบริหารธุรกิจ อนุมัติให้รับการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

(รองศาสตราจารย์อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาบริหารจัดการ

วันที่ 12 เดือน ส.ค. พ.ศ. ๒๕๕๓

**ชื่อการศึกษา ก้านคว้าอิสระ การวิเคราะห์ผลตอบแทนการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนของผู้ประกอบการ
ในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบูรณ์
ผู้ศึกษา นางสาวสาวภา ชวดอุปปัจ ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์อุทัยวรรณ จรุงวิญญา ปีการศึกษา 2552**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาถึงสภาพทั่วไปของการลงทุนเลี้ยงนกแ่อน ในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบูรณ์ (2) วิเคราะห์ผลตอบแทนในการเลี้ยงนกแ่อน ในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย รูปแบบอาคารเดี่ยวและรูปแบบต่อเติมบ้านพัก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนทุกรายที่ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือต่อเติมบ้านพักสำหรับเลี้ยงนกแ่อน ในเขตเทศบาลอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 34 ราย โดยแบ่งเป็นรูปแบบอาคารเดี่ยว จำนวน 27 ราย และ รูปแบบต่อเติมบ้านพัก จำนวน 7 ราย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ สัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน และเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์การลงทุน ได้แก่ การวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุน และการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ตั้งแต่ปี 2546-2552 การลงทุนเลี้ยงนกแ่อนรูปแบบอาคารเดี่ยว มีรายจ่ายฝ่ายทุน โดยเฉลี่ยรายละ จำนวน 4,916,303.51 บาท รายจ่ายในการดำเนินกิจการต่อปีโดยเฉลี่ยรายละ จำนวน 449,896.69 บาท มีรายได้ทั้งหมดจากการขายรังนกแ่อนและมูลนกแ่อน โดยเฉลี่ยรายละ จำนวน 9,427,624.50 บาท และ 11,133.98 บาท ตามลำดับ รูปแบบต่อเติมบ้านพักมีรายจ่ายฝ่ายทุน โดยเฉลี่ยรายละ จำนวน 2,034,914.28 บาท รายจ่ายในการดำเนินกิจการต่อปีโดยเฉลี่ยรายละ จำนวน 114,519.95 บาท มีรายได้ทั้งหมดจากการขายรังนกแ่อนและมูลนกแ่อน โดยเฉลี่ยรายละ จำนวน 780,016.67 บาท และ 1,670.00 บาท ตามลำดับ (2) อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของรูปแบบอาคารเดี่ยวและรูปแบบต่อเติมบ้านพักโดยเฉลี่ยต่อปี คือ 19.04% และ 0.01% ตามลำดับ ระยะเวลาคืนทุนของรูปแบบอาคารเดี่ยวคือ 5 ปี 11 เดือน แต่รูปแบบต่อเติมบ้านพักดำเนินกิจกรรมมาเป็นระยะเวลา 7 ปีแล้วบังไม่คืนทุน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการค้นคว้าแบบอิสระนี้ ได้รับความสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลือจากบุคคลที่มีส่วนร่วมค่าจากท่าน

การค้นคว้าแบบอิสระนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์จากของศาสตราจารย์อุทัยวรรณ จุ่งวิกุ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ ซึ่งได้ให้ความรู้ ความช่วยเหลือ คำแนะนำปรึกษา และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องค่างๆ ในการค้นคว้าแบบอิสระนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ รองศาสตราจารย์ กัลยาณี กิตติจิตต์ ที่รับเป็นกรรมการสอบ และได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไข ปรับปรุงรายงานฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินลพรม พชรสิงห์ และอาจารย์สมนึก วิเศษสมบัติ ที่กรุณาได้ให้ความรู้ ความช่วยเหลือ คำแนะนำปรึกษาจนการค้นคว้าแบบอิสระนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ประกอบการเลี้ยงนกแอนในอำเภอข้านแหลมทุกท่าน ที่ให้ความร่วมนื้อ และอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ท้ายที่สุดนี้ ผู้เขียนหวังว่ารายงานฉบับนี้คงมีประโยชน์สำหรับหน่วยงานหรือบุคคลที่สนใจทั่วไป

สาวก ชาดอุปัจ

มกราคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญตาราง	๗
สารบัญภาพ	๘
บทที่ ๑ บทนำ	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
กรอบแนวคิดในการวิจัย	๔
ขอบเขตของการวิจัย	๕
คำนิยามศัพท์	๖
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๗
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๘
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเลี้ยงนก雫	๘
ประวัติความเป็นมาและสภาพทั่วไปของอำเภอข้านแಡມ จังหวัดเพชรบูรณ์	๑๘
แนวคิดเกี่ยวกับรายจ่ายฝ่ายทุนและรายจ่ายในการดำเนินกิจการ	๒๑
แนวคิดเกี่ยวกับค่าเสื่อมราคา	๒๒
แนวคิดเกี่ยวกับดันทุนค่าเดียวก็อคาส	๒๕
การวิเคราะห์ทางด้านการเงิน	๒๖
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๑
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๓๔
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๓๔
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๓๕
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๓๖
การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๖
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๗
ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	๓๘
ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับดันทุนในการลงทุนเลี้ยงนก雫	๔๒

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุนเดี่ยงนกแอน	49
ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุนและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน	57
ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการลงทุนเดี่ยงนกแอน	61
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อกกิประยผล และข้อเสนอแนะ	64
สรุปการวิจัย	64
อกกิประยผล	66
ข้อเสนอแนะ	67
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	71
ก ประวัติผู้ทรงคุณวุฒิ	72
ข แบบสอบถาม	75
ก ตารางอาชญากรรมใช้งานและอัตราค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน	83
ประวัติศึกษา	85

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 ปริมาณการนำเข้าและส่งออกรังนกแอ่นของไทยปี 2545-2551	2
ตารางที่ 1.2 จำนวนวนผู้ประกอบการตามรูปแบบอาคารเลี้ยงนกแอ่นในเขตเทศบาล อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี	5
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	38
ตารางที่ 4.2 จำนวนเงินทุนที่มาจากการลงทุนแล้วเงินทุนส่วนตัวและการกู้ยืมเงิน	42
ตารางที่ 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการเลี้ยงนกแอ่น รูปแบบอาคารเดียว	43
ตารางที่ 4.4 สรุประจาข้อมูลการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น รูปแบบอาคารเดียว	45
ตารางที่ 4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการเลี้ยงนกแอ่น รูปแบบต่อเติมบ้านพัก	46
ตารางที่ 4.6 สรุประจาข้อมูลการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น รูปแบบต่อเติมบ้านพัก	48
ตารางที่ 4.7 น้ำหนักและราคารังนกแอ่นของแต่ละปี รูปแบบอาคารเดียว	49
ตารางที่ 4.8 ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนในการเลี้ยงนกแอ่น รูปแบบอาคารเดียว	50
ตารางที่ 4.9 สรุประจาข้อมูลการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น รูปแบบอาคารเดียว	52
ตารางที่ 4.10 น้ำหนักและราคารังนกแอ่นของแต่ละปี รูปแบบต่อเติมบ้านพัก	53
ตารางที่ 4.11 ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนในการเลี้ยงนกแอ่น รูปแบบต่อเติมบ้านพัก	54
ตารางที่ 4.12 สรุประจาข้อมูลการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น รูปแบบต่อเติมบ้านพัก	56
ตารางที่ 4.13 ระยะเวลาคืนทุนและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นในอำเภอบ้าน แหลม จังหวัดเพชรบุรี รูปแบบอาคารเดียว	58
ตารางที่ 4.14 ระยะเวลาคืนทุนและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นในอำเภอบ้าน แหลม จังหวัดเพชรบุรี รูปแบบต่อเติมบ้านพัก	60
ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบผลตอบแทนการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นรูปแบบอาคารเดียวและรูปแบบ ต่อเติมบ้านพัก	62

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
ภาพที่ 2.1 การจำแนกความแตกต่างของนักอ่อนและนักนางแอ่นของบิน	9
ภาพที่ 2.2 นักอ่อนกินรัง	10
ภาพที่ 2.3 นักอ่อนกินรังตะโพกขาว	10
ภาพที่ 2.4 นักอ่อนคลาส	11
ภาพที่ 2.5 นักอ่อนบ้าน	12
ภาพที่ 2.6 นักนางแอ่นรายสร้อยคอคำ	12
ภาพที่ 2.7 นักนางแอ่นบ้าน	13
ภาพที่ 2.8 นักนางแอ่นตะโพกแดง	14

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การลงทุนของภาคเอกชนนับว่ามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ถ้าการลงทุนประสบความสำเร็จสามารถทำรายได้ให้กับประเทศไทยได้เป็นอย่างมาก การตัดสินใจลงทุนประกอบธุรกิจใดธุรกิจนั่งในปัจจุบันจึงเป็นเรื่องที่ผู้ลงทุนจะต้องให้ความสำคัญและศึกษาข้อมูลโดยการวิเคราะห์ในด้านต่างๆของธุรกิจอย่างรอบคอบ ทั้งปัจจัยภายใน ได้แก่ ความพร้อมด้านต่างๆ เช่น ความพร้อมของเงินลงทุน แหล่งเงินทุน ทำเลที่ตั้ง การศึกษาข้อมูล ช่องทางการจำหน่าย ประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ และปัจจัยภายนอก คือ สิ่งแวดล้อมภายนอกองค์กรที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจทั้งในปัจจุบันและอนาคต ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย ทรัพยากร และเทคโนโลยี อันจะก่อให้เกิดผลกระทบกับธุรกิจ การวิเคราะห์ถึงผลตอบแทนในการลงทุนเป็นการวิเคราะห์ผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับในอนาคต ผลการวิเคราะห์จะให้คำตอบว่า การลงทุนจะสามารถสร้างความคุ้มค่าเพียงใด ข้อมูลที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์ เช่น การวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุน การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน เป็นต้น

รังนกแอน (Edible-nest Swiftlet) หรือที่ชาวตะวันตก เรียกว่า “White Gold” แปลเป็นไทยว่า “หงองคำขาว” เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย มีราคาสูง ให้ผลตอบแทนค่อนข้างดีและเป็นที่ต้องการของตลาด ด้วยเหตุนี้การเลี้ยงนกแอนจึงเป็นการลงทุนที่กำลังได้รับความสนใจของนักลงทุนในหลายอาชีวหัตถ เช่น ตลาด ระยะ จันทบุรี ชุมพร พัทลุง ประจำวันศรีชันธ์ ระยะ ตรัง ปัตตานี พังงา และเพชรบุรี เป็นต้น เนื่องมาจากความเชื่อที่ว่า รังนกแอนช่วยบำรุงกำลัง ทำให้ร่างกาย สดชื่น แข็งแรง แก้อาการอ่อนเพลีย แก้ไอ ขับเสมหะ ไอเป็นเดือด สามารถยับยั้งการเกิดเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยับยั้งการเกิดโรคมะเร็ง รวมถึงช่วยให้ผู้ป่วยโรคเอดส์ที่ผ่านการรักษาโดยใช้รังสีฟื้นตัวได้เร็วขึ้น นอกจากนั้นสาร Epidermal Growth Factor ในรังนกแอน ยังมีคุณค่าต่อระบบเลือดช่วยบำรุงผิวพรรณให้อ่อนกว่าวัย ชะลอความแก่ (Antiaging) และทำให้อาญาต จึงทำให้ราคารังนกแอนสูงถึง 40,000-100,000 บาท/กิโลกรัม นุ่มนวลน้ำรังนกแอนนานริโโภคมาเป็นเวลาซ้านาน ด้วยสรรพคุณของรังนกแอน

ทั้งเป็นของหายาก ประกอบกับความนิยมในการบริโภคเพิ่มขึ้น ในขณะที่ปริมาณนกแอ่นนี้ แนวโน้มลดลงเนื่องจากการพัฒนาเกษตรต่างๆ เป็นแหล่งห่อห้องเที่ยว ทำให้ปริมาณรังนกแอ่นไม่เพียงพอต่อปริมาณความต้องการบริโภคภายในประเทศ

ในปีพ.ศ. 2545 - 2551 ประเทศไทยได้นำเข้ารังนกแอ่นเป็นจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี ซึ่งมูลค่าการนำเข้าคิดเป็นจำนวนเงินที่สูง หากการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นภายในประเทศประสบความสำเร็จจะทำให้ประเทศไทยมีขาดดุลการค้า และสามารถส่งรังนกแอ่นเป็นสินค้าส่งออกทำรายได้ เนื้อประเทศอีกทางหนึ่ง เป็นการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน ข้อมูลการนำเข้าและส่งออก รังนกแอ่นปรากฏดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 ปริมาณการนำเข้าและส่งออกรังนกแอ่นของประเทศไทยปี 2545-2551

ปี พ.ศ.	นำเข้า(ล้านบาท)	ส่งออก(ล้านบาท)
2545	583	146
2546	683	107
2547	748	101
2548	849	137
2549	960	161
2550	1,120	101
2551	1,356	188
รวม	6,299	941

ที่มา : กรมศุลกากร, 2552 : <http://www.customs.go.th>

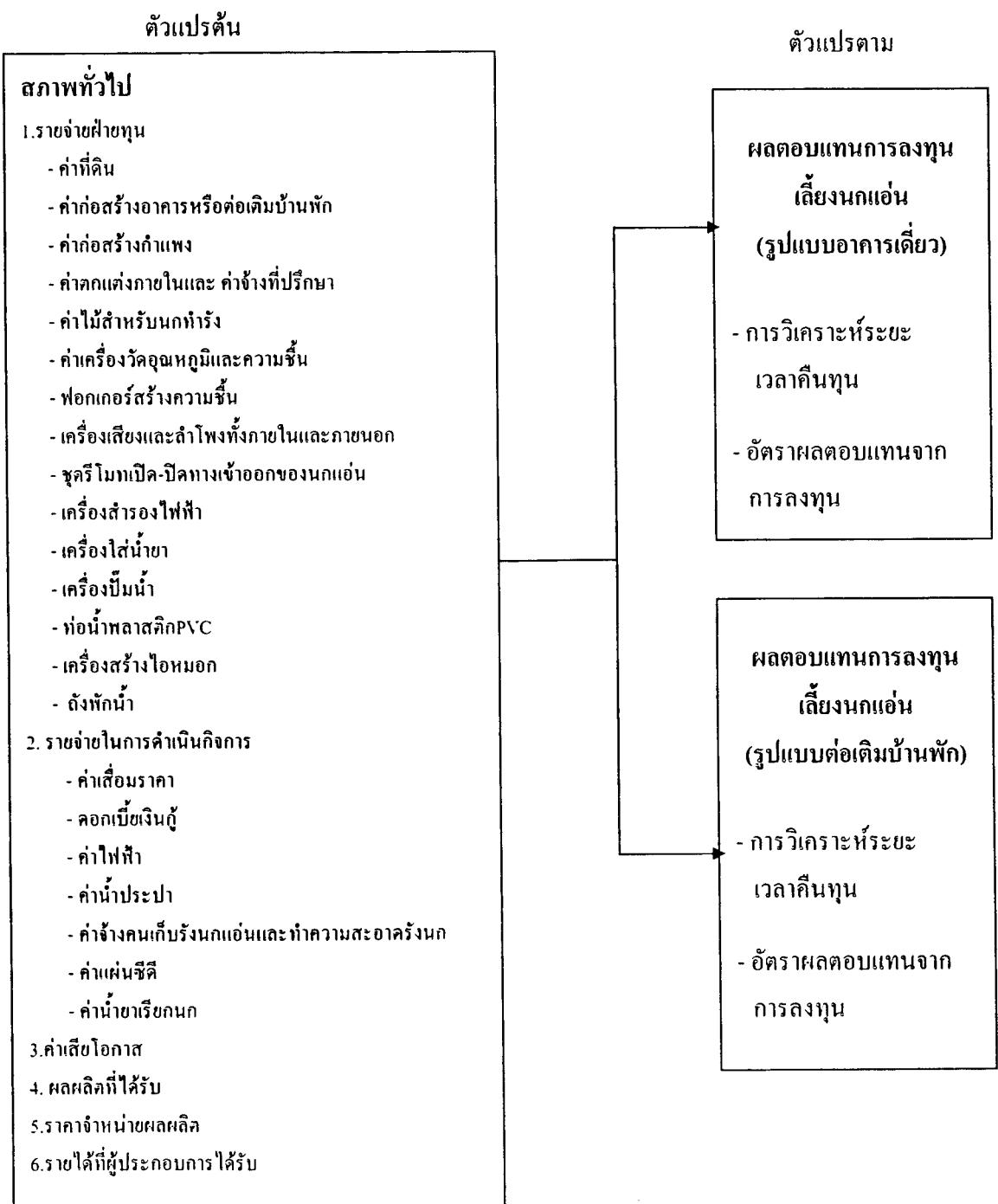
ปัจจุบันประเทศไทย นำเข้ารังนกแอ่น จังหวัดเพชรบุรี มีความสนใจหันมาเลี้ยงนกแอ่นมากขึ้น โดยมีการคัดแปลงอาคารสำหรับให้นกแอ่นมาอาศัยทำรัง โดยคือเตินบ้านพักอาศัยและสร้างอาคารสำหรับเลี้ยงนกแอ่น ซึ่งเป็นการลงทุนใหม่ที่เกิดขึ้นในอาเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ผู้ลงทุนข้างต้นได้ระบุว่า ต้องใช้เงินทุนค่อนข้างสูง และระยะเวลาในการเก็บผลผลิตมีเวลานานกว่าจะเก็บผลผลิตได้หรืออาจเก็บไม่ได้เลยในช่วง 1-3 ปีแรก ทำให้รายได้ที่ผู้ประกอบการได้รับไม่แน่นอน การคืนทุนต้องอาศัยระยะเวลา ซึ่งเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยง ประเด็นปัญหาดังกล่าวเนื่องจากผู้ลงทุนไม่ทราบถึงการวางแผนด้านต้นทุน และการวางแผน

การผลิตให้สอดคล้องกับราคากลางผลิต เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากการขาดทุนให้กับผู้ประกอบการ ดังนั้นจึงได้เห็นความสำคัญถึงการศึกษาผลตอบแทนในการลงทุนเลี้ยงนกแองเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุน และการพิจารณาฯ แนวทางในการลดต้นทุนการผลิต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาถึงสภาพทั่วไปของการลงทุนเลี้ยงนกแอง ในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบูรณ์
- 2.2 เพื่อวิเคราะห์ผลตอบแทนในการเลี้ยงนกแองในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย รูปแบบอาคารเดี่ยวและรูปแบบต่อเติมบ้านพัก

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. ข้อมูลของ การวิจัย

4.1 ขอบเขตพื้นที่ศึกษา

กำหนดเกณฑ์ตามพื้นที่เลี้ยงนกแอ่นของอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาในการศึกษารั้งนี้ ครอบคลุมประเด็นการศึกษาในเรื่องของ ประวัติความเป็นมาและสภาพทั่วไปของอำเภอบ้านแหลม ความรู้ทั่วไปในการเลี้ยงนกแอ่น การศึกษาด้านค่านิยมในการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น และการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น โดยใช้วิธีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนและระยะเวลาคืนทุน

4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลที่รวบรวมในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึงเดือน กันยายน พ.ศ. 2552

4.4 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.4.1 ประชากร ได้แก่ ผู้ประกอบการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นที่ขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร หรือต่อเติมบ้านพักสำหรับเลี้ยงนกแอ่นในเขตเทศบาลอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

4.4.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มประชากรทั้งหมดจำนวน 34 ราย

ตารางที่ 1.2 จำแนกจำนวนผู้ประกอบการตามรูปแบบอาชีวกรรมการเลี้ยงนกแอ่นในเขตเทศบาล อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

รูปแบบ	จำนวน(ราย)
อาคารเดี่ยวเลี้ยงนกแอ่น	27
ต่อเติมบ้านพัก	7
รวม	34

ที่มา : เทศบาลอำเภอบ้านแหลม , 2552

4.5 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ประกอบด้วย รายจ่ายฝ่ายทุน รายจ่ายในการดำเนินกิจการ ค่าเสียโอกาส ผลผลิตที่ได้รับ ราคาจำหน่ายผลผลิต และรายได้ที่ผู้ประกอบการได้รับ

ตัวแปรตาม ประกอบด้วย การวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุนและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของการเลี้ยงนกแอ่นรูปแบบอาชีวกรรมเดี่ยวและรูปแบบต่อเติมบ้านพัก

5. คำนิยามศัพท์

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดความหมายของคำต่างๆ ที่นำมาใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ตรงกัน ดังต่อไปนี้

การลงทุน หมายถึง การนำเงินไปใช้ในลักษณะของการสร้างอาคารหรือต่อเติม บ้านพัก ซึ่งวัสดุอุปกรณ์และค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการเลี้ยงนกแ่อนของอำเภอ้น้ำ แหลม จังหวัดเพชรบูรณ์

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ลงทุนเลี้ยงนกแ่อนที่ขออนุญาตปลูกสร้างหรือต่อเติม บ้านพักสำหรับเพาะเลี้ยงนกแ่อน ในเขตเทศบาลอำเภอ้น้ำแหลม จังหวัดเพชรบูรณ์

ผลตอบแทน หมายถึง ผลที่ได้รับจากการลงทุนเลี้ยงนกแ่อน ซึ่งแสดงในรูปของ ระยะเวลาคืนทุน และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

รายจ่ายฝ่ายทุน หมายถึง รายจ่ายเพื่อการได้มาซึ่งสินทรัพย์ที่จะนำมาใช้ในการเลี้ยง นกแ่อน ประกอบด้วย ค่าที่ดิน ค่าก่อสร้างอาคารหรือต่อเติมบ้านพัก ค่าก่อสร้างกำแพง ค่าตกแต่ง ภายในและ ค่าจ้างที่ปรึกษา ค่าไม้สำหรับนกทำรัง ค่าเครื่องวัดอุณหภูมิและความชื้น ฟอกเกอร์สร้าง ความชื้น เครื่องเสียงและลำโพงทั้งภายในและภายนอก ชุดรีโมทเปิด-ปิดทางเข้าออกของนกแ่อน เครื่องสำรองไฟฟ้า เครื่องไส่น้ำยา เครื่องปั๊มน้ำ ห้องน้ำพลาสติกPVC เครื่องสร้างไอหมอก และ ถังพักน้ำ

รายจ่ายในการดำเนินกิจการ หมายถึง ค่าใช้จ่ายอันก่อให้เกิดรายได้ เมื่อจ่ายค่าใช้จ่าย ดังกล่าวผู้ประกอบการจะไม่ได้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินใดๆ หากแต่ใช้สิ้นเปลืองหมดไป ประกอบด้วย ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าจ้างคนเก็บรังนกแ่อนและทำความสะอาด ค่าแผ่นชีดี และค่าน้ำยาเรียกนก

ระยะเวลาคืนทุน หมายถึง ระยะเวลาที่ทำให้กระแสเงินสดรับสุทธิของโครงการ เท่ากับเงิน ที่ลงทุนไป

อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน หมายถึง การพิจารณาผลตอบแทนจากการลงทุน โดย นำกำไรสุทธิจากการดำเนินธุรกิจมาหารด้วยเงินลงทุน เพื่อพิจารณาวัดความสำเร็จของโครงการ

เงินลงทุน หมายถึง ยอดรวมสินทรัพย์ตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสม

กระแสเงินสดรับ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหรือการได้มาของเงินสด หรือรายการ เที่ยบเท่าเงินสด ในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง ซึ่งกระแสเงินสดจะแสดงให้เห็นถึงกระแสเงินไหลเข้า (Cash Inflows) ของเงินสดและการเที่ยบเท่าเงินสด

รายได้ หมายถึง ผลตอบแทนที่ได้รับเป็นตัวเงินจากการขายรังนกแ่อนและมูลนกแ่อน

กำไรสุทธิ หมายถึง รายได้หลังหักค่าใช้จ่าย
ค่าไฟฟ้า หมายถึง การเสียค่าใช้จ่ายในการใช้กระแสไฟฟ้าสำหรับเลี้ยงนกอ่อน
ค่าน้ำประปา หมายถึง การเสียค่าใช้จ่ายในการใช้น้ำประปาสำหรับเลี้ยงนกอ่อน
ดอกเบี้ยจ่าย หมายถึง ดอกเบี้ยที่ผู้ประกอบการจะต้องจ่ายจากการที่กู้เงินมาลงทุนใน
การเลี้ยงนกอ่อน โดยเดียวกันเป็น 6% และ 5%

ต้นทุนค่าเสียโอกาส หมายถึง ประโยชน์จากการนำเงินที่ลงทุนไปฝ่ากรอบการ เป็นการ
ออมเงินในรูปเงินฝ่ากรอบระยะเวลา 3 ปี และจะได้รับดอกเบี้ย 1.5% ซึ่งสูญเสียไปเมื่อตัดสินใจนำเงิน
มาลงทุนเลี้ยงนกอ่อน

ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ หมายถึง การปันส่วนค่าใช้จ่ายของสินทรัพย์นั้นๆ ไปเป็น
ค่าใช้จ่ายประจำวัน ค่าเสื่อมราคาคำนวณจากอุปกรณ์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 ปีโดยใช้วิธี
เส้นตรง(Straight-line Method) และไม่อาจจะขายได้เมื่อหมดอายุแล้ว การกำหนดอายุการใช้งาน
ของสินทรัพย์ อ้างอิงจาก抿บัญชีกลางที่กำหนดไว้ในหลักการและนโยบายบัญชีภาครัฐฉบับที่ 1

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการพิจารณาหา
แนวทางในการลดต้นทุนการผลิตรังนกอ่อนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

6.2 ผู้สนใจสามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการเลี้ยงนกอ่อน โดยจะให้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้
เป็นแนวทางในการพิจารณาตัดสินใจการลงทุนเลี้ยงนกอ่อน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เป็นเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านประเด็นสำคัญในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเลี้ยงนกแอ่น
2. ประวัติความเป็นมาและสภาพทั่วไปของอาณาจักรนกแอ่น จังหวัดเพชรบุรี
3. แนวคิดเกี่ยวกับรายจ่ายฝ่ายทุนและรายจ่ายในการดำเนินกิจการ
4. แนวคิดเกี่ยวกับค่าเสื่อมราคา
5. แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนค่าเสียโอกาส
6. การวิเคราะห์ทางด้านการเงิน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเลี้ยงนกแอ่น

ศูนย์ส่งเสริมธุรกิจบ้านรังนกแห่งประเทศไทย (ความรู้เกี่ยวกับนกแอ่น, 2552) ได้แบ่งประเภทและลักษณะทางธรรมชาติของนกแอ่นไว้ดังนี้

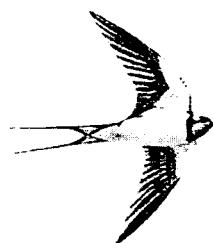
1.1 ประเภทและลักษณะทางธรรมชาติของนกแอ่น

เอกสารบางฉบับอาจเรียกนกแอ่นเป็นนกนางแอ่น นกแม่น (Swiftlets) และนกนางแอ่น (Swallows) ในแต่ละวิชาการนั้น มีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ทั้งอุปนิสัยและลักษณะภายนอก จนนักอนุกรมวิธานได้จัดแยกเอาไว้คนละอันดับ (Order) นกนางแอ่นเป็นนกซึ่งเป็นอันดับที่มีความหลากหลายที่สุด และมีนิ้วเท้าเป็นแบบ Anisodactyl (3 นิ้วซึ่งไปด้านหน้า และ 1 นิ้วซึ่งไปด้านหลัง) นกนางแอ่นอยู่ในกลุ่ม Songbird ที่มีการวิพัฒนาการของกล่องเสียงจนสามารถส่งเสียงร้องที่มีความสลับซับซ้อนได้ นกนางแอ่นหลายชนิดทำรังในโพรงไม้หรือโพรงคินไกลัน้ำบางชนิดทำรังโดยใช้โคลนยืดติดกับหน้าหากหรือผนังสิ่งก่อสร้างของมนุษย์ ในฤดูผสมพันธุ์นกนางแอ่นหลายชนิดจะก้าวร้าวหัวใจถี่มาก โดยมันไม่ลังเลเลยที่จะส่งเสียงเตือนและบินขึ้นໄล่นกล่าเหยือกให้ออกไปจากอาณาเขต ส่วนนกแอ่น (Swiftlets) ที่จะกล่าวถึงเป็นนกที่มีขนาดลำตัวเล็กกว่า

ปีกแต่ละข้างยาวเรียบแหลมไม่แผ่กว้างเป็นสามเหลี่ยมนินได้รวดเร็วกว่า หากสังเกตดีๆ ก็จะพบว่า นกกลุ่มนี้กระพือปีกทั้งสองข้างไม่พร้อมกัน โดยธรรมชาติได้ออกแบบให้นกพวงนี้มีขาขนาดเล็ก และน้ำหนักเบามากเพื่อจะได้ปราดเปริญเวลาบิน และส่วนนิ่วตีนของนกกลุ่มนี้มีแค่ 3 นิ่วที่ซึ่งไป ข้างหน้าทั้งหมด ไม่มีนิ่วที่ซึ่งไปข้างหลัง ดังนั้น ที่เราไม่พบเห็นนกกลุ่มนี้เกาะตามสายไฟฟ้าหรือ ต้นไม้จึงเป็นพระมันไม่มีนิ่วตีนหลังสำหรับเกาะยึดนั่นเอง นกในกลุ่มนี้ทั้งหมดสร้างรังแปะ ติดตามผนังถ้ำและสิ่งก่อสร้างต่างๆ โดยทุกชนิดใช้น้ำลายของตัวเองเป็นตัวเชื่อมรังขึ้นติดกับวัสดุ อื่น และมีบางชนิดที่ใช้น้ำลายของตัวเองเพียงอย่างเดียว รังของนกกลุ่มนี้อาจทึบมุขย์นำมานำริโภค นาเป็นเวลาช้านาน

นกแอ่น

นกนางแอ่น

ภาพที่ 2.1 การจำแนกความแตกต่างของนกแอ่นและนกนางแอ่นขณะบิน

2.1.1 การจำแนกความแตกต่างของนกแอ่นและนกนางแอ่นขณะบิน ดังนี้

1) ปีกนกแอ่นจะแคบยาวกว่า และโค้งไปด้านหลังทำให้มีรูปทรงของปีกทั้งสองข้างคล้ายบูมเนอเรง ฐานปีกนกนางแอ่นจะกว้างกว่าข้างหน้าได้ชัด มีปลายปีกแหลมทำให้ปีก เป็นรูปทรงสามเหลี่ยมน

2) ในชนิดที่มีทางยาว ทางของนกแอ่นจะเป็นรูปทรงกรรไกรแบบเดียวกัน กับทางปลายเทียน ในขณะที่ทางนกนางแอ่นชนิดที่มีทางยาวนั้น เมื่อทางออกจะเห็นเป็นทางเรียบ เนื่องจากทางคุณออกยาวกว่าบนเส้นอื่นๆ มาก แต่ทางกรังนกแอ่นทุบปลายทางทั้งสองด้านเข้า ด้วยกันจนเห็นเป็นทางแหลมยาวอกรมา เพื่อรองรับระหว่างการบิน

3) นกแอ่นมักมีสีดำหรือน้ำตาลเข้มทั่วทั้งตัว (น้อยมากที่จะพบว่ามีสีดำเหลือบ) ในขณะที่นกนางแอ่นมักจะมีหลังสีน้ำตาลเข้มเดียวกับนกแอ่นหรือเป็นสีเข้มเหลืองสีท่อนแสงและมีลำตัวค้านล่างสีอ่อน อาจมีบางส่วนของร่างกายเป็นสีส้มหรือสีแดง

4) นกแอ่นกระเพือปีกรวดเร็วและถี่กว่านกนางแอ่น ลักษณะการบินของนกแอ่นดูคล้ายของค้างคาวขนาดเล็ก

5) นกแอ่นมักบินหากินอยู่สูงจากพื้นดินมาก ส่วนใหญ่จะลงมาในระดับต่ำเพื่อกินน้ำแท่นน้ำ ในขณะที่นกนางแอ่นโดยทั่วไปหากินในทุกระดับดังแต่บนพื้นดิน

1.1.2 นกแอ่นและนกนางแอ่นที่พนบ่ออย

(Plains-wanderer, 2552) ได้อธิบายไว้ว่า นกแอ่นและนกนางแอ่นที่พนบ่ออยในกรุงเทพและปริมณฑล มีด้วยกัน 6 ชนิด คือ

1) นกแอ่นกินรัง (*Collocalia fuciphaga, Gmelin*) , นกแอ่นกินรังจะะ โภกขาว

ภาพที่ 2.2 นกแอ่นกินรัง

ภาพที่ 2.3 นกแอ่นกินรังจะะ โภกขาว

สถานภาพ

นกประจำถิ่น พบรากในบริเวณป่ากแม่น้ำและโกลด์ชายทั่วไป เช่น สวนศรีนครเชื่อมขันธ์ สำโรง บางปู สมุทรปราการ สมุทรสาคร แต่ไม่พบเลยในตอนเหนือและด้านในกรุงเทพ

การบิน

นกตีปีกถี่ๆ ในทิศทางเดียงขึ้นสลับกับการร่อน ในบางครั้งอาจพบร่อนอยู่สูงบนท้องฟ้า จุดจำแนก

ปีกกว้าง ทางด้าน มีขอบมน (ในขณะทางจะเห็นเป็นรูปทรงแฉกเล็กน้อย) พื้นลำตัว เป็นสีน้ำตาล บริเวณตะโพกเป็นสีอ่อนมากจนอาจเห็นเป็นสีขาว

2) นกแองดาลา / *Asian Palm-Swift (Cypsiurus balasiensis)*

ภาพที่ 2.4 นกแองดาลา

สภาพภูมิภาค

นกประจำถิ่นพบจับมากกระจายอยู่ทั่วไปโดยเฉพาะตามสวน ชานเมือง และบริเวณที่มีศั้นดาล

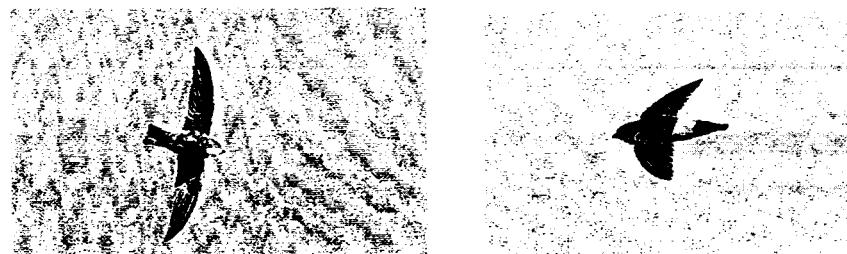
การบิน

นกกระพือปีกแบบไม่มีจังหวะตายตัวในทิศทางที่ไม่แน่นอน อาจร่อนบ้างเป็นระยะ สั้นๆ

จุดจำแนก

มีรูปทรงผอมบางที่สุดใน 6 ชนิด พื้นลำตัวเป็นสีน้ำตาล ปีกขาว ทางค่อนข้างขาวและแฉกเล็ก แต่บ่อยครั้งหุบทางเข้าจึงไม่เห็นว่าทางแฉก

3) นกแองบ้าน / *House Swift (Apus affinis)*

ภาพที่ 2.5 นกแองบ้าน

สถานภาพ

นกประจำถิ่น พ奔มากในบริเวณที่มีตึกสูงและสะพานขนาดใหญ่ แต่ก็บินร่อนเร่หาอาหารไปทั่วทุกบริเวณ ในสภาพแวดล้อมอื่นๆ ที่ปราศจากสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่จะพบค่อนข้างน้อย

การบิน

กระพือปีกถี่ๆ และบินในทิศทางตรง ร่อนเมื่อต้องการเปลี่ยนทิศทาง หรืออาจพนกงานปัก ร่อนอยู่สูงบนท้องฟ้า

ชุดจำแนก

ปักกว้างและยาว หางตัด พื้นลำตัวสีน้ำตาลเข้มจนเกือบดำ ในระบบไกด์จะเห็นคือและตะโพกสีขาว นกแองจะเป็นตะโพกขาวหางแยก (Fork-tailed Swift) ก็สามารถพบรได้ในเขตปริมณฑล เช่นกันในช่วงฤดูกาลophysophy พนกพบบินอยู่สูงมากบนท้องฟ้าเป็น群 มีรูปทรงและตะโพกสีขาวคล้ายนกแองบ้าน แต่มีหางแยกเหมือนนกแองค์ค่า

4) นกนางแองกรายสร้อยคอคำ / *Common Sand-Martin (Riparia riparia)*

ภาพที่ 2.6 นกนางแองกรายสร้อยคอคำ

สถานภาพ

นกอพยพในช่วงฤดูหนาว พบรได้ค่อนข้างบ่อยตามทุ่งและแหล่งน้ำจืด เช่น รังสิต บางแก้ว ลาดกระบัง

การบิน

แทบไม่ต่างจากนกนางแอ่นบ้าน แต่มีขนาดเล็กกว่าและมีสีสันต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

ชุดจำแนก

ทางแยกและสั้น มีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับนกนางแอ่นอีกสองชนิด ลำตัวค้านบนและแยกคาดอกเป็นสีน้ำตาล คอสีขาว

๓) นกนางแอ่นบ้าน / Barn Swallow (*Hirundo rustica*)

ภาพที่ 2.7 นกนางแอ่นบ้าน

สถานภาพ

นกอพยพในช่วงฤดูหนาว พบรได้บ่อยมากในทุกสภาพแวดล้อม

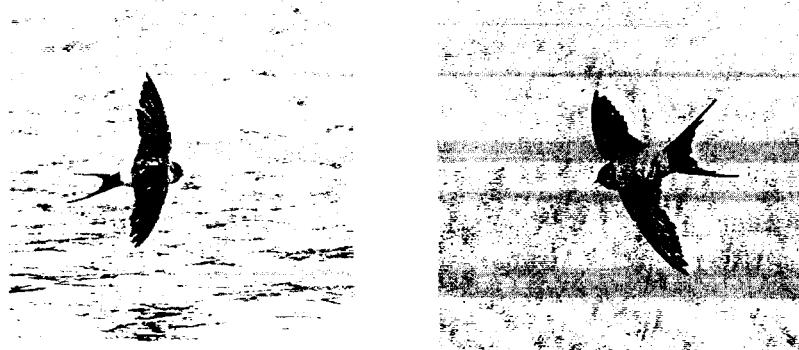
การบิน

กระพือปีกบินควัดเฉวียนเกือบจะตลอดเวลา อาจร่อนบ้างอย่างไม่สม่ำเสมอ ในบ้างครั้งบินควัดเฉวียนถึงขนาดคลอนได้ท้องรoton

ชุดจำแนก

เส้นทางคุ้นเคยยา ตัวเต็มวัยมีหลังสีน้ำเงินเข้ม มีແນບคาดอก คอสีส้ม นกนางแอ่นแปซิฟิก (House Swallow) ไม่มีແນບคาดอกสีดำ หน้าหากสีส้มกว้างกว่า อกเป็นสีเทาอ่อน และก้นมีลายเกล็ด สามารถพบได้บ้างตามชายทะเลบางแห่ง

๖) นกนางแอ่นตะโพกแดง / Red-rumped Swallow (*Crecopis daurica*)

ภาพที่ 2.8 นกนางแอ่นตะโพกแดง

สถานภาพ

นกอพยพในช่วงฤดูหนาว พนได้บ่อขตามที่โล่ง ชานเมือง และเรือกราโนร้านไม่ค่อยพนในตัวเมือง มีขบวนใหญ่ที่สุดใน ๖ ชนิด

การบิน

กระฟื้อปีกอย่างรวดเร็วติดต่อกันสับกับการร่อนยาวอย่างสม่ำเสมอ แต่ในเวลาหากินจะกระฟื้อปีกบินอย่างรวดเร็ว

ชุดจำแนก

ทางเร้า ก้นและหางเป็นสีดำ ขณะบินควัดเฉียงจะเห็นแถบตะโพกสีอ่อน ได้ชัดเจน ห้องมีสีขาว มีลายขีดบางๆ ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ในระยะใกล้ ไม่มีแถบคาดอก

1.1.3 พฤติกรรมของนกแอ่น

- 1) อาศัยในที่ราบลุ่ม จนถึงความสูง 500 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล
- 2) บินกินแมลงต่างๆ ที่บินในอากาศ โดยไม่เกาะเลขทั้งวันจนเข้ารัง
- 3) สร้างรังในที่มีดิน โดยสามารถใช้เสียงสะท้อนในการหาคำแห่งเมื่อ้อน

ค้างคาว

4) พ่อและแม่นกสร้างรังคู่บน้ำลักษณะเหมือนถ้วย น้ำหนักรังเฉลี่ย 8 กรัม ใช้เวลาสร้าง 30 - 45 วัน

5) หลังสร้างรังเสร็จ จะผสมพันธุ์ในเวลากลางคืน จากนั้น ๕ วันจะเริ่มวางไข่ ในแรกและวันที่ ๘ จะวางไข่ใบที่ ๒ (ครั้งละ ๒ ฟอง) น้ำหนัก ๑.๒ กรัม

6) ไจ่จะฟิกในเวลา 21-29 วัน 1 สัปดาห์หลังจากการฟิก บนจะเริ่มขึ้น และ อายุ 2 สัปดาห์จะเริ่มแกะรังพ่อและแม่นกจะหาอาหารมาให้จนลูกนกมีขนขึ้นเต็มเมื่ออายุ 45 วัน (อัตราการรอดของนกที่อาศัยตามถ้ำธรรมชาติ 20 % แต่อัตราการรอดของนกที่อาศัยตามบ้านนก หรือคอนโคนนมีถึง 64.4 %) พร้อมเริ่มผสมพันธุ์ เมื่ออายุครบ 8 เดือนผสมพันธุ์ปีละประมาณ 3 ครั้ง มีชีวิตได้ถึง 12-15 ปี

7) ถ้ามีการเก็บรังก่อนที่จะวางไข่ พ่อและแม่นกจะสร้างรังขึ้นใหม่และเดื่อน การวางไข่ออกໄไปถึง 2 ครั้ง หากมีการเก็บรังอีก แม่นกจะไปวางไข่ในรังของนกนางแอนคู่อื่น (ใน 1 ปีจะได้รัง 2-3 รัง / 1 คู่)

1.2 ทำเลและลักษณะการสร้างอาคารเลี้ยงนก雛

1.2.1 ทำเลของการสร้างอาคารเลี้ยงนก雛

การทำบ้านรังนกเปรียบเสมือนการทำธุรกิจจำพวกสั่งหารินทรัพย์ โดยสิ่งที่ผู้ลงทุน จำเป็นต้องคำนึงถึงประการแรก คือ ทำเลที่ดี ถ้าทำเลในการสร้างอาคารมีความเหมาะสมก็จะมี โอกาสในการสร้างรายได้อย่างมากมาก สิ่งที่ต้องพิจารณาทำเลสำหรับสร้างอาคารเลี้ยงนก雛

1) ต้องเป็นทางที่นก雛อ่อนบินฝ่าน้ำที่กว้างหรือใกล้แหล่งน้ำที่มีนกอยู่เดิม เช่น บ้านรังนกที่ประสบความสำเร็จแล้ว ถ้าหรือหากสัมภានรังนก หรือเป็นทางที่นก雛อ่อนบินฝ่าน้ำ ประจำ

2) อยู่ใกล้แหล่งแมลงในธรรมชาติที่เป็นอาหารของนก雛 เช่น ป่าชายเลน ที่นา สวน แหล่งน้ำต่างๆ

3) มีระดับความสูงของพื้นที่ไม่เกิน 500 เมตร จากระดับน้ำทะเล

4) ต้องอยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีการสร้างอาคารสำหรับนกเป็นจำนวนมาก เพราะจะ ทำให้พื้นที่กับความต้องการของนก雛ไม่สมดุลกันทำให้การคืนทุนช้า

1.2.2 ลักษณะอาคารเลี้ยงนก雛

1) ลักษณะภายนอกของอาคารเลี้ยงนก雛

ลักษณะทั่วไปของอาคารเลี้ยงนก雛 เป็นลักษณะอาคารพาณิชย์ การขอ อนุญาตปลูกสร้าง ผู้ประกอบการขออนุญาตปลูกสร้างเป็นอาคารพาณิชย์และมีการยื่นแบบ เปลี่ยนแปลงอาคาร ให้เป็นอาคารสำหรับการเลี้ยงนก雛 พื้นที่และความสูงของอาคารขึ้นอยู่กับ ความพร้อมทางด้านเงินทุนของผู้ประกอบการ โดยมีขนาดความสูงของอาคารมีตั้งแต่อาคาร 1 – 4 ชั้น

2) ลักษณะภายในของอาคารเลี้ยงนก雛 ต้องใช้เทคนิคต่างๆในการตกแต่ง เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศให้เหมือนบรรยากาศภายในถ้ำที่เป็นถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติของนก

ส่วนใหญ่การก่อสร้างภายในของอาคารนักเรียนแต่ละแห่งจะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับการออกแบบ และสูตรของผู้รับเหมา ก่อสร้างและตกแต่งภายใน การตกแต่งพื้นที่ภายในเป็นองค์ประกอบที่ผู้ประกอบการคิดว่ามีความสำคัญกับการที่นักเรียนจะเข้ามาอาศัย ดังนั้นค่าใช้จ่ายในการตกแต่งภายในจึงเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงใช้เงินลงทุนจำนวนมาก โดยการใช้เทคนิคต่างๆในการตกแต่ง โดยจะมีอยู่หลายแบบ เช่น

แบบที่ 1 สถาปัตยกรรมมีบันไดขึ้นไปทุกชั้น ส่วนพื้นที่บริเวณอื่นๆ ปล่อยโล่ง ชั้นบนสุดจะเป็นสถานที่เก็บน้ำ เพื่อป้องกันความร้อน โดยน้ำจะสร้างความเย็นให้กับด้านล่างที่นักเรียนอยู่ และน้ำถูกเก็บน้ำอยู่ด้านล่าง เมื่อน้ำด้านบนระเหยแห้งก็จะปั๊มน้ำขึ้นไปใส่ไว้ให้เต็มเหมือนเดิม นอกจากนั้นยังมีการสร้างให้น้ำที่อยู่ด้านบนไหลมาตามขั้นบันไดลงสู่ด้านล่าง เพื่อสร้างความเย็นภายในห้อง ลักษณะคล้ายกับอยู่ในถ้ำ ซึ่งมีการปั๊มน้ำหมุนเวียนขึ้นลงตลอด

แบบที่ 2 ลักษณะการสร้างอาคารเป็น 2 ชั้น มีช่องห่างประมาณ 50 – 60 เซนติเมตร เพื่อให้คนเดินคร่ำๆ ได้ ส่วนหนึ่งเป็นการกันความร้อนไม่ให้เข้าสู่ด้านในตึก และใช้อุปกรณ์สร้างความชื้นจากด้านบนและด้านข้างของอาคาร

แบบที่ 3 ลักษณะเหมือนกับแบบที่ 2 แต่มีระบบน้ำไหลผ่านฝาผนังตึกลงมาชั้นล่าง จากนั้นก็ปั๊มน้ำขึ้นไปปล่อยลงมาหมุนเวียนตลอด

แบบที่ 4 ลักษณะของการสร้างความชื้น โดยติดตั้งอุปกรณ์สร้างน้ำพุ บริเวณชั้นล่างของปล่องทางเข้าของนักเรียน ให้นักเรียนโดยเล่นน้ำ และเข้าออกบริเวณอาคาร ภายในอาคารระหว่างชั้น สร้างบันไดน้ำตกเพื่อสร้างความชื้นและเป็นทางขึ้นลงของคน

การสร้างระบบน้ำเพื่อสร้างความเย็นนี้จะใช้เฉพาะช่วงเวลากลางวัน ส่วนกลางคืนไม่ได้ใช้ บริเวณเดือนภายในอาคารแต่ละชั้น ใช้ไม้ขนาดหน้ากว้าง 4 – 8 นิ้ว ก่อติดไว้กับเดคาน เป็นตารางสี่เหลี่ยมขนาด กว้าง 0.3 เมตร ยาว 1.0 เมตร พร้อมทั้งทำร่องเพื่อให้นักเรียนสามารถเดินหลบบนร่องทั้งสองร่องได้ นอกจากนี้จากการตกแต่งภายใน ยังมีองค์ประกอบอื่นๆภายในอาคารที่มีความเหมาะสมกับสภาพทางธรรมชาติของนักเรียน เช่นแก่

อุณหภูมิ ภายในอาคารจะต้องมีอุณหภูมิประมาณ 28 – 30 องศาเซลเซียส ในการควบคุมอุณหภูมิจะต้องมีเครื่องมือในการควบคุมอุณหภูมิ

ความชื้น ประมาณ 75 – 85% ภายในอาคารมีการสร้างความชื้นของอาคาร ซึ่งทำให้บรรยากาศของอาคารคล้ายกับบรรยากาศภายในของถ้ำ ซึ่งถ้าให้มีความเหมาะสมกับธรรมชาติของนักเรียนจะช่วยให้คุณภาพรั่งของนักเรียนดีมาก เนื่องจากความชื้นจะทำให้รั่งน้ำไม่แห้งกรอบได้น้ำหนักและราคาสูงขึ้น

ความนีด ภัยในอาคารจะต้องมีความนีดที่คุณมองไม่เห็น โดยทั่วไปของนกแ่อนจะอาศัยภายในถ้ำที่เป็นซอกหรือหลินโพรงอันมีคุณิตได้อย่างคล่องแคล่ว แม่นยำ จากการส่องเสียงร้องให้เกิดเสียงสะท้อนนำทาง และจะสร้างรังในเวลาลากลางคืน

การป้องกันและกำจัดศัตรูของนก ได้แก่ ตู้กาก หนู นกแสก แมลงสาบ ชี้งทำอันตรายให้กับลูกนกและรังนก

วัสดุที่ใช้ให้นกเกะรัง นกแ่อนชอบสร้างรังบนไม้ที่อ่อนนุ่ม ไม่มีกลิ่นและปราศจากนลภาวะ รังไม้ที่มีความเหมาะสม มีหลายชนิด เช่น รังไม้ SWO-2 เป็นไม้ที่มีความนุ่ม และหมายความน่าจะก่อการเกะรังของนกแ่อนในการฝังกรงเล็บและสร้างรัง มีรูพูนค่อนข้างใหญ่ น้ำลายของนกจะถูกดูดซับและแห้งง่าย สามารถเก็บเกี่ยวไว้ได้เร็วขึ้น นอกเหนือนี้วัสดุที่ใช้ให้นกเกะรังควรเป็นไม้ที่ไม่มีรอยแตกเพื่อป้องกันดัวไว้หลบซ่อนวางไว้ ทำอันตรายต่อลูกนกแ่อน ตำแหน่งในการตั้งไม้ขาดของไม้และระยะห่างต้องเหมาะสม

ช่องระบายน้ำอากาศ มีไว้เพื่อลดความร้อนและช่วยระบายน้ำออกจากน้ำและของเสียของนก

ช่องเข้าออกของนก ต้องขนาดที่เหมาะสมกับขนาดของอาคารและปริมาณของนกในปัจจุบันและอนาคต สามารถเปิดปิดได้ตามเวลาที่ต้องการ

การใช้เสียงเรียกนก เป็นองค์ประกอบสำคัญของบ้านรังนกเนื่องจากเป็นสื่อแรกที่จะทำให้นกเข้ามาเที่ยวชมบ้านนก ซึ่งมีความสำคัญมากในระบบแรกของการลงทุน หลังจากการก่อสร้างอาคารเรียบร้อยแล้วปีค่าอาคาร ต้องใช้การเปิดเสียงเรียกซึ่งเป็นเสียงของนกแ่อนได้จากการบันทึกเสียง เป็นการสร้างบรรยากาศเพื่อต่อให้นกเข้ามาสำรวจภายในอาคารและเข้าอาศัยภายในอาคาร ติดตั้งจำนวนและตำแหน่งลำโพงที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดให้นกเข้ามาสำรวจภายในอาคารจำนวนมาก เสียงเรียกนกมีทั้งเสียงเรียกนกภายในอาคาร และเสียงเรียกนกภายนอกอาคาร เสียงเรียกในอาคารแบ่งเป็น Love Song กับ Fighting Song โดย Love Song จะเป็นเสียงนกดัวผู้กำลังเรียกนกคู่เมีย ส่วน Fighting Song จะเป็นเสียงนกที่ทะเลกัน จิกคิกัน

จากการสำรวจการลงทุนเสียงนกแ่อนในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จะมีนกแ่อน 2 ประเภท คือ นกแ่อนกินรังและนกแ่อนบ้าน ลักษณะอาคารของรูปแบบเดียวเลี้ยงนกแ่อนจะมีความสูง 4 ชั้น กว้าง 14 เมตร ยาว 18 เมตร ลักษณะภายในอาคารเหมือนแบบที่ 1 ส่วนรูปแบบต่อเติมบ้านพักจะมีความสูง 1 ชั้น กว้าง 8 เมตร ยาว 12 เมตร ลักษณะภายในอาคารเหมือนแบบที่ 4

1.3 กฎหมายควบคุมการเก็บรังนกและผลิตภัณฑ์รังนก

(กฎหมายควบคุมการเก็บรังนก, 2552) ได้บัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการเก็บรังนกและผลิตภัณฑ์รังนกไว้ดังนี้

1.3.1 พระราชบัญญัติส่วนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 นกเอ่นช่องรังกินได้ถือเป็นสัตว์คุ้มครองในกลุ่มของสัตว์ปีก ถูกจัดไว้ในบัญชีสัตว์ป่าคุ้มครอง ลำดับที่ 97

1.3.2 พระราชบัญญัติการรังนกแอ่น พ.ศ. 2540 มีผลบังคับใช้เมื่อ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2540 (ยกเลิกพระราชบัญญัติการรังนกแอ่น พ.ศ. 2482) โดยปรับปรุงให้ราชการส่วนท้องถิ่นเข้ามาดูแลและจัดการการเก็บรังนกแอ่นอันเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่นและให้เงินการรังนกแอ่นเป็นรายได้ของท้องถิ่นที่มีรังนกอยู่และปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะให้เอกชนดำเนินการเก็บรังนกแอ่นอย่างเหมาะสม

1.3.3 เครื่องดื่มรังนกสำเร็จรูป ต้องเขียนทะเบียนอาหารตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 214 พ.ศ.2543 เรื่องเครื่องดื่มน้ำกากบาทบรรจุที่ปิดสนิท ซึ่งเครื่องดื่มรังนกอยู่ในกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ตามคุณเมืองประชาชน สำหรับการติดต่อขออนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์สุขภาพได้แก่ อาหาร ยา เครื่องสำอาง วัสดุอันตราย ต้องส่งตัวอย่างตรวจวิเคราะห์คุณภาพ มาตรฐานตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขและต้องขออนุญาตใช้ฉลากอาหารจากสำนักคณะกรรมการอาหารและยา

2. ประวัติความเป็นมาและสภาพทั่วไปของอำเภอหน้าบ้านแหลม จังหวัดเพชรบูรณ์

(อำเภอขอนแก่น, 2552) วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี ได้บรรยายประวัติของอำเภอขอนแก่น แหลม จังหวัดเพชรบูรณ์ไว้ดังนี้

2.1 ประวัติ

ชื่อ "บ้านแหลม" เป็นชื่อเรียกตามสภาพภูมิประเทศที่เป็นแหลมยื่นลงไปในทะเลเดิมเป็นแนวขุนซานากับแนวหิน丹าน ขึ้นกับอำเภอเมืองเพชรบุรีและได้รับยกฐานะเป็นอำเภอเมื่อปี พ.ศ. 2443 สมัยอดีตนั้นอำเภอบ้านแหลมเป็นเสมือนเมืองท่าของเมืองเพชรบุรีที่ใช้เป็นที่ติดต่อค้าขายกับหัวเมืองอื่น ดังนั้นเมืองเพชรบุรีจึงเป็นเมืองที่มีความรุ่งเรืองมากแต่ในอดีตจากการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศ โดยมีสินค้าหลักก็คือ น้ำตาลโคนดและเกลือ ความเป็นเมืองท่าเล็กของสยามประเทศได้สืบสุดลงเมื่อได้มีสนธิสัญญาเบอร์นีที่บังคับให้สยามมีการติดต่อค้าขายผ่านทางท่าเรือคลองเตยเพียงแห่งเดียว ภายหลังสนธิสัญญาเบอร์ริงได้มีผลบังคับแทนสนธิสัญญาเบอร์นีและได้ยกเลิกในรัชกาลต่อมา แต่รัฐบาลได้หันไปพัฒนาท่าเรือน้ำลึกที่แหลมฉบัง หาได้มีการพัฒนาท่าเรือตามเมือง (จังหวัด) อื่นๆ ที่เคยมีมาแต่เดิมไม่ ประชาชนที่อยู่ในอำเภอบ้านแหลมในอดีตซึ่งมักจะมีฐานะจากการค้าขายภายในแหลมจึงได้มีการอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานเข้าไปพำนາหาภินในกรุงเทพมหานคร

2.2 ที่ดังและอาณาเขต

อำเภอบ้านแหลมตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดเพชรบุรี อยู่ห่างจากที่ตั้งจังหวัดเพชรบุรี ประมาณ 11 กิโลเมตร อำเภอบ้านแหลมมีเนื้อที่ประมาณ 189,885 ตารางกิโลเมตร มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มและที่ราบชาบสูงทะเล มีแม่น้ำที่สำคัญไหหล่อผ่านสองสาย คือ

แม่น้ำเพชรบุรี ไหหล่ออำเภอบ้านแหลมที่ตำบลท่าเริ่ง ตำบลบางกรอก และตำบลบ้านแหลมของสู่ทะเลที่อ่าวบ้านแหลม

แม่น้ำบางตะบูน แยกจากแม่น้ำเพชรบุรีที่วัดปากคลอง ตำบลบางกรอก ไหหล่อตำบลบางกรอก บางตะบูนและบางตะบูนออก ออกสู่ทะเลที่อ่าวบางตะบูน มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียงดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอเมืองสมุทรสงคราม

(จังหวัดสมุทรสงคราม)

ทิศตะวันออก hrs อ่าวไทย

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเมืองเพชรบุรีและอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

2.3 การปักกรองส่วนภูมิภาค

อำเภอบ้านแหลมแบ่งพื้นที่การปักกรองออกเป็น 10 ตำบล 73 หมู่บ้าน ได้แก่

1. บ้านแหลม	10 หมู่บ้าน
2. บางชุมไกร	11 หมู่บ้าน
3. ปากทะเล	4 หมู่บ้าน
4. บางแก้ว	8 หมู่บ้าน
5. แหลมศักดิ์บึง	4 หมู่บ้าน
6. บางตะบูน	8 หมู่บ้าน
7. บางตะบูนออก	5 หมู่บ้าน
8. บางกรอก	12 หมู่บ้าน
9. ท่าเริ่ง	7 หมู่บ้าน
10. ท่าเริ่งออก	4 หมู่บ้าน

2.4 เศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ที่อาศัยตามชายฝั่งทะเล ประกอบอาชีพประมง เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เกษตรกรรม ทำนาในพื้นที่น้ำจืดและน้ำกร่อย อุตสาหกรรม ทำนาเกลือ ตามชายฝั่ง ปีโตรเลียม อำเภอบ้านแหลมมีการตั้งคลังน้ำมัน 2 แห่ง โรงกลั่นน้ำมัน 1 แห่ง

การประกอบอาชีพประมง คิดเป็นร้อยละ 45.75 มีทั้งประมงน้ำจืดและประมงน้ำเค็ม แต่ ส่วนใหญ่จะเป็นประมงน้ำเค็ม ซึ่งเป็นประมงขนาดเล็ก

เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 31.96 เกษตรกรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่ปลูกข้าว รองลงมาได้แก่ การทำสวนมะพร้าว ปลูกไม้ผลอื่นๆ เช่น มะม่วง ชนพู่

รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 13.50 ส่วนใหญ่เป็นการรับจ้างในพื้นที่

ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 5.70 ส่วนใหญ่เป็นประเภทร้านค้าขนาดเล็ก

ปศุสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 1.20 เกษตรกรอำเภอบ้านแหลม มีการเลี้ยงสัตว์ไว้จำหน่าย ทั้งที่เลี้ยงเป็นอาชีพหลัก และอาชีพเสริมรายได้ สัตว์ที่นิยมเลี้ยง ได้แก่ โคโนม โคเนื้อ ไก่ไข่ ไก่เนื้อ เป็ดไข่ เป็ดเนื้อ และสุกร การเลี้ยงไก่ในรูปของฟาร์ม และมีจำนวนตั้งแต่ 2,000 – 5,000 ตัว ส่วนโคนมจะเลี้ยงกันตั้งแต่ 5 - 20 ตัว

ทำนาเกลือ คิดเป็นร้อยละ 1.19 ส่วนใหญ่เป็นนาศีนใหญ่ ซึ่งแม้จะมีจำนวนผู้ประกอบการไม่นักนักแต่ผลิตรวม มีมูลค่าปีละรายล้านบาท

อุตสาหกรรมอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.07 ส่วนใหญ่อำเภอบ้านแหลมจะมีอุตสาหกรรม โรงสีข้าวมาก รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องเนื้องจากเป็นอำเภอที่มีพื้นที่ดินชายฝั่งทะเล เป็นระยะยาวประมาณ 32 กิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการประมง มีเรือประมงขนาดเล็กและนาคกลางเป็นจำนวนมาก จึงเกิดอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรือขึ้น หลายแห่ง เช่น อุตสาหกรรมกลึง และเชื่อมโลหะทำชิ้นส่วนพิเศษเรือ อยู่ช่องแม่น้ำร่องขันต์

3. แนวคิดเกี่ยวกับรายจ่ายฝ่ายทุนและรายจ่ายในการดำเนินกิจการ

สุเทพ พงษ์พิทักษ์, (2549: กรุงเทพธุรกิจออนไลน์) ได้สรุปไว้ว่ารายจ่ายฝ่ายทุน แตกต่างจากรายจ่ายจากการดำเนินกิจการ รายจ่ายทั้งสองประเภทเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการ แต่ทุนที่หักขาดทุนสูญเสียทั้งในทางบัญชีและภาษีอากร ซึ่งอาจกล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับรายจ่ายทั้งสองประเภทได้ดังนี้

3.1 รายจ่ายฝ่ายทุน

หมายถึง รายจ่ายเพื่อการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่จะนำมาใช้ในการดำเนินการหรือเพื่อการหารายได้ ซึ่งอาจแบ่งย่อยเป็น

3.1.1 ทรัพย์สินดาวารที่มีรูปร่าง เช่น ที่ดิน อาคาร เครื่องจักร เครื่องใช้สำนักงาน เป็นต้น

3.1.2 สินแรรพย์ดาวารที่ไม่มีรูปร่าง เช่น ค่าลิขสิทธิ์ สิทธิการเช่า ค่าสัมปทาน ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิ์ทั้งปวง เป็นต้น

3.1.3 คุณสมบัตรรายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุนมีดังนี้

1) เป็นรายจ่ายที่ก่อให้เกิดกรรมสิทธิ์หรือสิทธิ์ใดๆ ในทรัพย์สินแก่บริษัท ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินที่มีรูปร่างหรือไม่มีรูปร่างก็ตาม รวมทั้งสิทธิอื่นๆ อีก อาทิ สิทธิการใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งในทางกฎหมายภาษีอากรเรียกว่า “เป็นรายจ่ายที่ก่อให้เกิดทุนรอน” แก่กิจกรรมทั้งรายจ่ายในการต่อเติม ค่าเปลี่ยนแปลงสภาพของทรัพย์สิน รายจ่ายในการขยายอุด และรายจ่ายในการทำให้ทรัพย์สินดีขึ้นกว่าวันที่ได้รับทรัพย์สินนั้นมา

2) เป็นทรัพย์สินหรือแม้เป็นรายจ่ายที่จะไม่ก่อให้เกิดกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน อื่นใดๆ แต่มีอาชญาการใช้งานเกินกว่าหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี ตามหลักประโยชน์ใช้สอย ซึ่งคำนวณหลักการของบัญชีกำหนดให้นำมาบันทึกบัญชีเป็นทรัพย์สิน และตัดค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา อันตรงกันกับข้อกำหนดทางภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรที่ห้ามนิให้นำมาถือเป็นรายจ่ายในการดำเนินงาน ตามมาตรา 65 คร.(5) แห่งประมวลรัษฎากร แต่ถอนให้นำมาหักเป็นรายจ่ายในรูปของค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากรและพระราชบัญญัติ(ฉบับที่ 145) พ.ศ.2547

3) เป็นรายจ่ายที่มีนัยสำคัญ กล่าวคือ เป็นรายจ่ายที่มีจำนวนเงินมากเพียงพอที่จะรับรู้เป็นทรัพย์สินด่องมีจำนวนตั้งแต่เท่านั้นเท่านี้ อาทิ ไม่น้อยกว่า 2,000 บาท หรือ 10,000 บาท แล้วแต่กรณี ซึ่งจ่อนไปหรือคุณสมบัติในประการนี้ ไม่เป็นที่ยอมรับในทางภาษีอากร

3.2 รายจ่ายในการดำเนินกิจการ

หมายถึง รายจ่ายในการดำเนินธุรกิจอันก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งโดยทั่วไปเมื่อจ่ายรายจ่าย ดังกล่าว บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะไม่ได้รับกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ใดๆ หากแต่ใช้สิ้นเปลืองหมดไป เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์ เป็นต้น หรือแม้ได้กรรมสิทธิ์มาเป็นทรัพย์สินก็จะมีอายุการใช้งานไม่เกินหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี (12 เดือน) เช่น ไม้กวาด กระดาษชำระ น้ำยาทำความสะอาด เป็นต้น

จากการวิจัยครั้งนี้จึงใช้หลักการจำแนกต้นทุนจากคำอธิบายดังกล่าว เพื่อความถูกต้องและสะดวกในการจำแนกต้นทุน

4. แนวคิดเกี่ยวกับค่าเสื่อมราคา

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธุ์, (2547 : 188-192) ได้กล่าวไว้ว่า ค่าเสื่อมราคา(Depreciation) หมายถึง การปันส่วนมูลค่าเสื่อมสภาพของสินทรัพย์อย่างมีระบบตลอดอายุการใช้งานที่ได้ประมาณการไว้

4.1 ปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการคำนวณค่าเสื่อมราคามีดังต่อไปนี้

4.1.1 มูลค่าเริ่มแรกหรือมูลค่าทุนของสินทรัพย์

หมายถึง ราคาทุนของสินทรัพย์ที่ประกอบไปด้วยราคารื้อ และค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดการซื้อเพื่อให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน

4.1.2 อายุการใช้งาน

หมายถึง ระยะเวลาที่คาดว่าจะใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ในการดำเนินงาน ตามปกติอาจต้องใช้คุล匹นิจในการประมาณอายุการใช้งาน โดยอาศัยประสบการณ์จากการที่เคยใช้สินทรัพย์เดียวกัน

4.1.3 ราคากาหนดหรือมูลค่าหาก

หมายถึง จำนวนเงินสุทธิที่คาดว่าจะได้รับจากการจำหน่ายสินทรัพย์ เมื่อสิ้นสุดอายุการใช้งานหลังจากหักค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะเกิดจากการจำหน่ายสินทรัพย์นั้น

4.2 วิธีการคิดค่าเสื่อมราคามี 3 วิธี

4.2.1 ค่าเสื่อมแบบเส้นตรง(Straight-line Method)

วิธีนี้เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดและนิยมใช้กันมากที่สุด เป็นการปันส่วนมูลค่าเสื่อมสภาพของสินทรัพย์เป็นค่าใช้จ่ายในอัตราคงที่ตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์ ทำให้ค่าเสื่อมราคากองสินทรัพย์มีมูลค่าเท่ากันทุกปี และเมื่อคำนวณค่าเสื่อมราคากำลังสิ้นสุดท้ายของอายุการใช้

งานที่ประมาณไว้แล้ว ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์(Book Value) ปลายงวดนั้นจะมีมูลค่าเท่ากับ ราคากาวิธีนี้หมายความว่าสินทรัพย์ที่มีการเสื่อมสภาพไปตามระยะเวลามากกว่าที่จะเสื่อมสภาพจาก การใช้งาน

การคิดค่าเสื่อมราคาตามวิธีนี้ลิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ

- มีข้อสมมติฐานที่ว่าค่าตอบแทนทุนของเงินทุนมีค่าเท่ากับศูนย์
- ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมและบำรุงรักษาไม่จำนวนเท่ากัน ตลอดอายุการใช้งาน
- สินทรัพย์นั้นใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าๆกันและใช้สินทรัพย์นั้นเพื่อก่อให้เกิดรายได้เท่ากันตลอดอายุการใช้งาน

- สามารถคาดคะเนเกี่ยวกับการประมาณการในเรื่องต่างๆ รวมทั้งการประมาณอาชญากรรมของทรัพย์สินได้ค่อนข้างแน่นอนอย่างสมเหตุสมผล

หลักเกณฑ์ในการคำนวณค่าเสื่อมราคابาบแบบเส้นตรงคือ

$$\text{ค่าเสื่อมราคាដ้วยปี} = \frac{\text{ราคاثุน} - \text{ราคากา}}{\text{อายุการใช้งาน}}$$

ตัวอย่างที่ 1 มกราคม 25x1 ซื้ออุปกรณ์สำนักงานราคاثุน 120,000 บาท ประมาณอาชญากรรมใช้งาน 5 ปีและราคากา 20,000 บาท การคำนวณหาค่าเสื่อมราคากลางปี 25x1-25x5 ตามวิธีเส้นตรงดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ค่าเสื่อมราคាដ้วยปี (ปี 25x1-25x5)} &= \frac{120,000 - 20,000}{5} \\ &= 20,000 \text{ บาท/ปี} \end{aligned}$$

4.2.2 วิธีชั่วโมงการทำงาน(Working-hours Method)

วิธีนี้เป็นการคิดค่าเสื่อมราคាដ้วยชั่วโมงการทำงานโดยการหักค่าเสื่อมราคามาชั่วโมงที่ใช้ในการผลิตหรือการบริการ วิธีนี้ยึดหลักเกณฑ์ที่ว่า การซื้อทรัพย์สินมาใช้เท่ากับเป็นการซื้อบริการโดยตรง ถ้าไม่ซื้อมาใช้ต้องจ้างผู้อื่นเพื่อให้ได้รับบริการนั้นโดยตรง การคิดค่าเสื่อมราคางานที่หักค่าธรรมเนียมให้บริการไว้จริง เมื่อทรัพย์สินหรือเครื่องจักรถูกนำมาใช้ผลิตสินค้าในปีใด หรือคงบัญชีคร่าวเป็นกี่ชั่วโมง ก็นำจำนวนชั่วโมงที่เครื่องจักรทำการผลิตสินค้า คูณด้วยอัตราค่าเสื่อมราคាដ้วยชั่วโมงก็จะเป็นค่าเสื่อมราคากันหมดในจำนวนบัญชีนั้นๆ

$$\begin{aligned} \text{อัตราค่าเสื่อมราคាដ้วยชั่วโมง} &= \frac{\text{ราคากลางชั่วโมงทั้งหมด}}{\text{จำนวนชั่วโมงทั้งหมด}} \end{aligned}$$

ตัวอย่างที่ 2 เครื่องจักรเครื่องหนึ่งมีอายุการใช้งานผลิตสินค้าได้เต็มที่ทั้งหมดจำนวน 100,000 ชั่วโมง ซึ่งซื้อมาในราคา 1,000,000 บาท คาดว่ามีมูลค่าซาก 200,000 บาท อยากรู้ราคารว่าอัตราค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักรคือชั่วโมงจะเป็นเท่าใด สามารถคำนวณได้ดังนี้

อัตราค่าเสื่อมราคาคือชั่วโมง

$$= \text{ราคารถ}-\text{ราคากลาง}/\text{จำนวนชั่วโมงทั้งหมด}$$

$$= 1,000,000-200,000/100,000$$

$$= 8.00 \text{ บาทต่อชั่วโมง}$$

4.2.3 วิธีผลรวมจำนวนปี (*Sum-of-the-years-digits Method*)

เป็นวิธีคิดค่าเสื่อมราคาแบบอัตราเร่ง คือ ค่าเสื่อมราคาในปีแรก ๆ จะมากและค่อย ๆ ลดลงในปีหลัง ๆ อัตราที่นำมาคำนวณค่าเสื่อม คือ สัดส่วนของจำนวนปีที่เหลือของอายุการใช้งานของเครื่องจักร ต่อ จำนวนปีของอายุการใช้งานที่เหลือรวมกัน

ตัวอย่างที่ 3 กิจการซื้อเครื่องถ่ายเอกสารเมื่อวันที่ 1 มกราคม 25x1 มีราคาทุนเท่ากับ 130,000 บาท กิจการคาดว่าจะขายได้เมื่อใช้งานไปแล้ว 5 ปี เท่ากับ 30,000 บาท

- คำนวณผลรวมจำนวนปีที่ใช้งาน : $5+4+3+2+1 = 15$

- สูตรการหาผลรวมจำนวนปีคือ $n(n+1)/2$ (n คือจำนวนปีที่คาดว่าจะใช้งานได้ทั้งหมด)

- อัตราค่าเสื่อมราคากำลังเป็นดังนี้ : ปีที่ 1 = $5/15$ ปีที่ 2 = $4/15$ ปีที่ 3 = $3/15$ ปีที่ 4 = $2/15$ ปีที่ 5 = $1/15$

ปี	ราคาทุน	ค่าเสื่อมราคายearly	ค่าเสื่อมราคากลาง	ค่าเสื่อมราคาระยะ	ราคามันบัญชี
25x1	130,000	(130,000-30,000)x5/15	33,333	33.333	96,667
25x2	130,000	(130,000-30,000)x4/15	26,667	60,000	70,000
25x3	130,000	(130,000-30,000)x3/15	20,000	80,000	50,000
25x4	130,000	(130,000-30,000)x2/15	13,333	93,333	36,667
25x5	130,000	(130,000-30,000)x1/15	6,667	100,000	30,000

การทำวิจัยในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้คำนวณค่าเสื่อมราคามูลค่าทรัพย์สิน โดยกำหนดอายุการใช้งานของทรัพย์สิน ตามรายละเอียดของกรมบัญชีกลางที่กำหนดไว้ในหลักการและนิยบัตรบัญชี ภาครัฐฉบับที่ 1 โดยใช้อายุงานที่ระยะเวลาสูงสุด ตามรายละเอียดภาคหนวก ก

5. แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost)

ศสิวิมล มีอ่ำพล, (2550:5-6) ได้กล่าวไว้ว่า การมองลักษณะของต้นทุนนักจะมองว่า เป็นรายจ่ายเงินออกไป เป็นค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายในปัจจุบันหรือไม่ก็ต้องจ่ายในอนาคต เพื่อที่จะได้ ทรัพย์สินหรือบริการขึ้นมา แต่ในเรื่องของการตัดสินใจเลือกดำเนินการตามทางเลือกหนึ่งทางเลือก ใด ต้นทุนที่นำมาพิจารณาไม่ใช่เฉพาะแต่ต้นทุนที่เป็นรายจ่ายด้านความหมายทั่วไปเท่านั้น แต่ยัง รวมเอาต้นทุนอีกรายการหนึ่งที่เรียกว่า ต้นทุนค่าเสียโอกาส เข้ามาอีกด้วย ต้นทุนรายการนี้ไม่ใช่ เป็นรายจ่ายเพื่อให้ได้สินค้ากับบริการขึ้นมาแต่เป็นผลประโยชน์ที่กิจกรรมควรได้รับหากเลือก ดำเนินการตามทางเลือกหนึ่ง แต่ เพราะไม่ได้เลือกทางเลือกนั้นจึงหมดโอกาสที่จะรับผลประโยชน์ จำนวนดังกล่าว ผลประโยชน์ที่ไม่ได้รับนี้เรียกว่า ต้นทุนค่าเสียโอกาส ไม่มีการบันทึกต้นทุนค่าเสีย โอกาสลงไว้ในบัญชีการเงิน เพราะไม่ใช่ค่าใช้จ่าย แต่จะนำมาพิจารณาช่วยตัดสินใจเท่านั้น

ต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) เป็นรายได้ที่จะเกิดขึ้นถ้ากิจการเลือกทางเลือก หนึ่งแต่เนื่องจากกิจการไม่เลือกทางเลือกนี้กิจการไปเลือกทางเลือกอื่น ทำให้กิจการเสียโอกาส ได้รับรายได้จำนวนนี้ ตัวอย่างเช่น กิจการมีเงินทุนอยู่จำนวนหนึ่ง โดยผู้บริหารกิจการกำลังทำการ ตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรกับเงินทุนจำนวนนี้ โดยมีทางเลือกอยู่ 2 ทางเลือก คือ ทางเลือกที่ 1 กิจการ จะนำเงินทุนนี้มาลงทุนทำโรงงาน ทางเลือกที่ 2 กิจการจะนำเงินทุนนี้ไปฝ่าภูนาค ถ้าฝ่าภูนาค ทางเลือกที่ 1 กิจการ ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ 1 โดยกิจการจะนำเงินทุนนี้มาลงทุนทำโรงงาน ดังนั้นกิจการต้องคำนึงถึง ต้นทุนค่าเสียโอกาสด้วยสำหรับทางเลือกที่ 2 โดยกิจการจะเสียโอกาสในการรับดอกเบี้ยเงินฝาก ธนาคาร ดังนั้นเมื่อกิจการเลือกทางเลือกที่ 1 กิจการต้องมีต้นทุนค่าเสียโอกาสคือดอกเบี้ยเงินฝากรับ จากธนาคาร ซึ่งกิจการจะได้รับถ้าเลือกทางเลือกที่ 2 ดังนั้นในการเลือกทางเลือกที่ 1 กิจการต้องนำ ต้นทุนค่าเสียโอกาสที่เกิดขึ้นในทางเลือกที่ 2 มาพิจารณาเป็นต้นทุนในการตัดสินใจด้วย

6. การวิเคราะห์ทางด้านการเงิน

ในการลงทุนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือธุรกิจ เมื่อตัดสินใจใช้เงินทุนในวันนี้ก็ หวังว่าจะได้รับเงินคืนในอนาคต มากกว่าเงินที่ลงทุนไปในวันนี้ การวิเคราะห์ทางด้านการเงินจะ ช่วยให้นักลงทุนทราบผลจากการลงทุนว่าเป็นเช่นไร วิธีการวิเคราะห์ ได้แก่ การวิเคราะห์ ระยะเวลา คืนทุน(Payback Period: PP) และการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน(ROI : Return on Investment)

6.1 การวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period: PP)

อัมพร เที่ยงศรีราษฎร์, (2546:163-166) ได้อธิบายไว้ว่า การวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุน หมายถึง ระยะเวลาที่หน่วยธุรกิจได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนคืนกลับมาคุ้มกับเงินทุนที่จ่ายไป แม้ว่าวิธีการคำนวณจะง่ายและคำนวณได้รวดเร็ว แต่ไม่คำนึงถึงมูลค่าเงินตามเวลา และไม่ทราบว่า หน่วยธุรกิจจะมีผลตอบแทนจากการลงทุนคุ้ม กับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้หรืออัตราความเสี่ยงหรือไม่ หลักเกณฑ์การตัดสินใจ คือ การเลือกการลงทุนที่มีระยะเวลาการคืนทุนที่ได้เร็วที่สุด แต่ทั้งนี้ต้อง เร็วกว่าระยะเวลาการคืนทุนที่หน่วยธุรกิจสามารถรออยู่ได้ และสามารถยอมรับได้ ซึ่งระยะเวลาที่กำหนดเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบไว้นี้มักจะกำหนดจากระยะเวลาที่คาดหวังของหน่วย ธุรกิจ โดยอาจคำนึงถึงของระยะเวลาการคืนทุนของธุรกิจประเภทนั้นเป็นเกณฑ์กำหนด การคำนวณแบ่งออกเป็น 2 กรณี คือ

6.1.1 รายได้ที่คาดว่าจะได้รับคือปีเท่ากันทุกปี

$$\text{ระยะเวลาการคืนทุน} = \frac{\text{จำนวนเงินลงทุน}}{\text{เงินสดรับสุทธิต่อปี}}$$

6.1.2 รายได้ที่คาดว่าจะได้รับไม่เท่ากันในแต่ละปี

กรณีนี้จะใช้สูตรไม่ได้ แต่หากกระแสเงินสดรับสุทธิสะสมตั้งแต่ปีแรกจนถึงปีที่ ทำให้กระแสเงินสดรับสุทธิสะสมเท่ากับเงินลงทุนพอดี

ตัวอย่าง

โครงการสำรวจของบริษัทลำพูน จำกัด มีเงินทุน 300,000 บาท และคาดว่าโครงการนี้จะทำให้มีรายได้ในรูปเงินสดเพิ่มขึ้น 4 ปี ดังนี้ 115,000 บาท 60,000 บาท 75,000 บาทและ 150,000 บาท อย่างทราบว่าระยะเวลาคืนทุนของโครงการนี้เป็นเท่าไหร่

ปีที่	กระแสเงินสดรับ	กระแสเงินสดรับสุทธิ
1	115,000	115,000
2	60,000	175,000
3	75,000	250,000
4	150,000	400,000

เมื่อครบ 3 ปี จะได้รับเงินสดรับสุทธิสะสม 250,000 บาท แต่พอครบ 4 ปี จะได้รับเงินสดรับสุทธิสะสม 400,000 บาท เงินลงทุน 300,000 บาท จะได้รับคืนในช่วงเวลา 3 ถึง 4 ปี จึงต้องใช้การเทียบบัญชีต่อรายกี่เพื่อทราบให้แน่ชัดว่า 3 ปี กับอีกกี่เดือน

$$\text{กระแสเงินสดรับสุทธิสะสม} (400,000 - 250,000) = 150,000 \text{ บาท } \text{ใช้เวลา} = 12 \text{ เดือน}$$

$$\text{กระแสเงินสดรับสุทธิสะสม} (300,000 - 250,000) = 50,000 \text{ บาท } \text{ใช้เวลา} = \underline{12 \times 50,000}$$

$$150,000$$

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน} = 4 \text{ เดือน}$$

6.2 อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (ROI : Return on Investment)

เพชร บุญทรัพย์, (2538:32-38) ได้สรุปไว้ว่า อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน เป็นเกณฑ์ในการวัดผลการปฏิบัติงานที่มีความสำคัญมาก เกณฑ์ในการวัดผลการปฏิบัติงานมีหลายอย่าง เช่น วัดจากการเปลี่ยนแปลงในยอดขาย เปลี่ยนแปลงในกำไร หรือวัดจากผลผลิตที่ได้ การวัดแต่ละอย่างมิได้เป็นเกณฑ์วัดที่สมบูรณ์ ด้วยยอดขายเพิ่มแสดงว่าการปฏิบัติงานทำได้ดี แต่การเพิ่มของยอดขายอาจเป็นผลให้เสียค่าใช้จ่ายสูง เช่น เสียส่วนลดสูง หรือเกิดจากการลดราคาสินค้า ดังนั้นเกณฑ์การวัดที่ดีควรวัดจากกำไร ซึ่งเป็นปัจัยหลักว่ากำไรมากหรือน้อย เมื่อเทียบจากองค์ประกอบทั้งหมดที่ทำให้เราทราบถึงภาวะในการทำกำไรของบริษัท ก็คือ การเปรียบเทียบกำไรที่ได้กับขนาดของเงินที่ลงทุน ดังนั้น วิธีการวัดการปฏิบัติงานของธุรกิจด้วยกำไรสุทธิต่อเงินลงทุนในสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ จึงเป็นวิธีที่ใช้ได้ดีและใช้กันอย่างกว้างขวาง และหลักเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินใจในการลงทุนโดยใช้วิธีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน คือ ควรเลือกลงทุนในโครงการที่มีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนสูงกว่าอัตราต้นทุนของเงินทุน

อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ใช้ประโยชน์ในการเบริญเพิ่งเลือกทางเลือกในการลงทุน หากทางเลือกต่างๆ ให้ผลตอบแทนที่แตกต่างกัน แต่มีระดับความเสี่ยงที่เท่ากัน กรณีเช่นนี้จะเลือกทางเลือกที่ให้อัตราผลตอบแทนจากเงินทุนที่สูงสุด แต่ตามข้อเท็จจริงการลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภท อัตราผลตอบแทนที่ได้ไม่เท่ากันทั้งนี้ขึ้นกับความเสี่ยงในสินทรัพย์ลงทุนประเภทนั้นๆ เช่น ถ้าลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลอัตราผลตอบแทนจะต่ำ เนื่องจากความเสี่ยงน้อยมากหรือกล่าวได้ว่าไม่มีความเสี่ยงเลย ต่างจากการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สินทรัพย์ประเภทซึ่งมีอาชญากรรมใช้งานมากกว่าหนึ่งปี ความเสี่ยงจะสูงและอัตราผลตอบแทนที่ต้องการเพื่อให้คุ้นกับความเสี่ยงจะสูงด้วย ดังนั้นอัตราผลตอบแทนจึงใช้ประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานว่า ผลตอบแทนที่ได้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการหรือไม่

6.2.1 เป้าหมายหลักในการใช้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

การปฏิบัติงานอย่างประยุตเป็นเป้าหมายแรกของธุรกิจที่จะต้องถือปฏิบัติ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและดำเนินงานจะเป็นตัวกำหนดความอยู่รอดของการเงินของธุรกิจนั้น จะเป็นตัวดึงดูดใจเจ้าของเงินทุนจากแหล่งต่างๆ และให้ผลตอบแทนแก่เจ้าของเงินทุนเหล่านั้น อย่างเพียงพอ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน จึงเป็นเครื่องมือวัดการดำเนินงานของธุรกิจและบังใช้ประโยชน์ที่สำคัญที่สุด 2 ประการคือ

1) ใช้เป็นเครื่องมือชี้ความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานของฝ่ายบริหาร
กำไรที่ได้จะมากกว่าค่าของทุนในเงินที่จ่ายลงทุนในธุรกิจหรือไม่ สิ่งสำคัญที่สุดขึ้นอยู่กับสินทรัพย์ที่มีอยู่ ความชำนาญ ความซื่อสัตย์ และแรงกระตุ้นจากฝ่ายบริหาร ดังนั้น การลงทุนที่ให้ผลตอบแทนจากการลงทุนเป็นระยะเวลามาก เป็นสิ่งที่ผู้วิเคราะห์ต้องให้ความสนใจ และให้ความสำคัญอย่างมากจะต้องประเมินถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจนั้นและตัวที่สำคัญก็คือ คุณภาพของฝ่ายบริหาร

2) ใช้เป็นเครื่องมือในการคาดคะเนกำไร

หน้าที่สำคัญของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ก็คือ เป็นสื่อกลางในการคาดคะเนกำไร กรณีจะใช้ประโยชน์จากการสัมพันธ์ระหว่างกำไรกับเงินลงทุนทั้งในอดีต และปัจจุบัน เพื่อเป็นตัวเรื่องโดยหาอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในอนาคต หากคาดคะเนการลงทุนในสินทรัพย์ได้แล้ว ก็จะสามารถประมาณกำไรในอนาคตได้ตามวิธีนี้นอกจากใช้เป็นเครื่องมือเบื้องต้นในการคาดคะเนกำไรแล้ว ยังใช้เป็นเครื่องมือทดสอบกำไรที่คาดคะเนได้จากวิธีอื่นๆ อีก

6.2.2 สูตรในการคำนวณอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

พนารัตน์ ปานมณี, (2543:303-306) ได้เขียนสูตรในการคำนวณหาอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนดังนี้

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{เงินลงทุน}}$$

คำตอบที่ได้จะแสดงผลลัพธ์เป็นร้อยละ

ตัวอย่างที่ 1

สูญเสียลงทุน ก. มีกำไรสุทธิ 3,000,000 บาท

มีเงินลงทุน 20,000,000 บาท

สูญเสียลงทุน ข. มีกำไรสุทธิ 6,000,000 บาท

มีเงินลงทุน 40,000,000 บาท

อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

$$\text{สูญเสียลงทุน ก.} = \frac{3,000,000}{20,000,000} = 15\%$$

$$\text{สูญเสียลงทุน ข.} = \frac{6,000,000}{40,000,000} = 15\%$$

การวิเคราะห์โดยดูจากผลลัพธ์เท่านั้น อาจทำให้เกิดการเข้าใจผิด ดังตัวอย่างข้างต้น อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของสูญเสียลงทุน ก. เท่ากับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของสูญเสียลงทุน ข. ไม่ได้หมายความว่าทั้งสองสูญเสียลงทุนมีประสิทธิภาพเท่ากัน กล่าวคือ การพิจารณาขนาดของสูญเสียลงทุนควบคู่ไปด้วย สูญเสียลงทุน ข. ลงทุนมากกว่าควรทำกำไรได้มากกว่าสูญเสียลงทุน ก. การพิจารณาอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในเบื้องต้น พิจารณาว่าการใช้เงินลงทุนคุ้มกับต้นทุนของเงินลงทุนหรือไม่ เช่น ถ้าต้นทุนของเงินลงทุนเท่ากับ 10% และสูญเสียลงทุนทั้ง 2 มีผลตอบแทนการลงทุน 15% ซึ่งมากกว่าต้นทุนของเงินลงทุน ก็ถือว่าคุ้มกับความเสี่ยง

สูตรของอัตราผลตอบแทนดังกล่าว จำแนกเป็น 2 สูตร โดยใช้รายได้ค่าขายเป็นตัวเชื่อม

$$\begin{aligned} \text{อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน} &= \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{เงินลงทุน}} \\ &= \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{รายได้ค่าขาย}} \times \frac{\text{รายได้ค่าขาย}}{\text{เงินลงทุน}} \end{aligned}$$

$$\text{อัตรากำไรสุทธิต่อรายได้ค่าขาย} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{รายได้ค่าขาย}}$$

คำตอบที่ได้จะแสดงผลลัพธ์เป็นร้อยละ

$$\text{อัตราการหมุนเวียนของเงินลงทุน} = \frac{\text{รายได้ค่าขาย}}{\text{เงินลงทุน}}$$

คำตอบที่ได้จะแสดงผลลัพธ์เป็นเท่า

ผู้สูญเสียลงทุน ก. ที่รายได้ค่าขาย 60,000,000 บาท

สูญเสียลงทุน ข. มีรายได้ค่าขาย 120,000,000 บาท

ดังนั้น การคำนวณอัตราผลตอบแทนการลงทุนของทั้งสองสูญเสียลงทุนอาจคำนวณได้ดังนี้

อัตราผลตอบแทนการลงทุน = อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย \times อัตราการหมุนเวียนของเงินลงทุน

$$\begin{aligned}\text{สูญเสียลงทุน ก.} &= \frac{3,000,000}{60,000,000} \times \frac{60,000,000}{20,000,000} \\ &= 5\% \times 3 \text{ เท่า} \\ &= 15\%\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\text{สูญเสียลงทุน ข.} &= \frac{6,000,000}{120,000,000} \times \frac{120,000,000}{40,000,000} \\ &= 5\% \times 3 \text{ เท่า} \\ &= 15\%\end{aligned}$$

กำไรสุทธิในการคำนวณอัตราผลตอบแทนการลงทุน เป็นกำไรสุทธิหักดอกเบี้ยจ่าย
และภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้เพื่อระดับความสามารถของผู้บริหารในการใช้สินทรัพย์เพื่อ
การดำเนินงานในเบื้องต้นก่อนการจ่ายดอกเบี้ยให้เจ้าหนี้และจ่ายค่าภาษีให้รัฐ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

น้ำมันต์ น้อบมา(2549:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการวิเคราะห์การลงทุนเลี้ยงนกอ่อนของผู้ประกอบการ ในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรีเพื่อศึกษาปัจจัยเสี่ยงในการลงทุนเลี้ยงนกอ่อน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยเสี่ยงภายในภายนอกของการลงทุน พนวนโน้มของการเกิดความเสี่ยง ดังนี้ ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความเสี่ยงจากการไม่เข้าอุปารัชของนก อาคารเลี้ยง นกอ่อนเป็นสิ่งกีดขวางสาขการทำให้ภูมิทัศน์ของพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป อาคารเลี้ยงนกอ่อนมีความแตกต่างจากบ้านพักอาศัยควรปรับปรุงให้มีความกลมกลืนและผู้ดูดูแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับการก่อสร้างอาคารเลี้ยงนกอ่อนในเขตชนชน การไม่มีระบบจำกัดความคุณของเสียด้านสังคม ได้แก่ การก่อให้เกิดมลภาวะทางเสียง ความวิตกกังวลเกี่ยวกับโรคร้ายที่มา กับสัตว์ปีกของประชาชน และความเสี่ยงจากการจัดหาเงินลงทุน การเลือกขนาดของการลงทุน และการเลือกทำเลที่ดี เนื่องจากมีข้อร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับการเปิดเสียงเรียกนก

ประชาดิ น้อบลุมทวน (2545:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกชนพู่เพชรสายรุ้งในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อทราบถึงด้านทุนและผลตอบแทนที่เกยตระกร ได้รับ โดยผลการศึกษาพบว่า การลงทุนทำสวนชนพู่ขนานาคคลางจะมีด้านทุนเฉลี่ยต่อปีต่ำกว่าการลงทุนทำสวนชนพู่ขนานาคเด็กอย่างมีนัยสำคัญในปีที่ 1 และปีที่ 3 เนื่องจากด้านทุนการปลูกเริ่มแรก และค่าสร้างนั่งร้านค่างกัน ปริมาณผลผลิตของสวนชนนาคคลางจะต่ำกว่าสวนชนนาคเด็กอย่างมีนัยสำคัญในปีที่ 3 และปีที่ 4 การลงทุนทำสวนชนพู่เพชรสายรุ้ง ณ ราคاجาหน่ายกิโลกรัมละไม่น้อยกว่า 23 บาท จะมีระยะเวลาคืนทุนประมาณ 7-8 ปี สวนชนพู่ขนานาคเด็กมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนไม่น้อยกว่า 11.93 และมูลค่าปัจจุบันสุทธิของผลตอบแทนมีค่าเป็นบาท สวนชนพู่ขนานาคคลางมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนไม่น้อยกว่า 16.16 และมูลค่าปัจจุบันสุทธิของผลตอบแทนมีค่าเป็นบาท ปัจจุหาที่เกยตระกรประสบนิ่งด้านการปลูกและการจำหน่าย คือ ปัจจุหาด้านด้านทุนการผลิต ปัจจุหาด้านคุณภาพผลผลิต และปัจจุหาทางด้านราคาค่าต่อ ข้อเสนอแนะจากการศึกษา คือการแนะนำให้เกยตระกรรวมตัวกันเพื่อแก้ไขกลไกทางการตลาด เพิ่มอำนาจการต่อรองกับพ่อค้าคนกลางมากขึ้นและการเปิดร้านค้าของกลุ่ม สร้างตราสินค้าให้แก่ชนพู่เพื่อเพิ่มมูลค่าทางตลาด

ลินดา ว่องไวเชียร (2544:บทคัดย่อ) ได้วิเคราะห์เปรียบเทียบการลงทุนทางการเงินของ การเลี้ยงสุกรบุุนในโรงเรือนแบบปิดและแบบเปิดในเขตภาคกลาง โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจฟาร์มสุกรจำนวน 10 ฟาร์ม แยกตามระบบโรงเรือนที่ใช้เลี้ยง คือ โรงเรือนแบบปิดและแบบปิดซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาระบบนี้ คือ การวิเคราะห์โครงการ การวิเคราะห์การลงทุนทางการเงิน

เพื่อหามูลค่าปัจจุบัน (NPV) อัตราผลประโยชน์ต่อต้นทุน (BCR) และอัตราผลตอบแทนภายในโครงการ(IRR) ที่อัตราคิดลด้อยละ 12 พ布ว่าโครงการเลี้ยงสุกรขุนในโรงเรือนแบบปิดให้ผลตอบแทนปัจจุบันสูงที่สุด อัตราผลประโยชน์ต่อต้นทุนและอัตราผลตอบแทนภายในโครงการเท่ากับ 120,286,244 บาท, 1.355 และ 151.08 ตามลำดับ ในขณะที่โรงเรือนแบบเปิดให้ผลตอบแทนปัจจุบันสูงที่สุด อัตราผลประโยชน์ต่อต้นทุนและอัตราผลตอบแทนภายในโครงการเท่ากับ 44,342,763 บาท, 1.195 และ 60.86 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบโครงการทั้งสอง โครงการด้วยการวิเคราะห์ การมีโครงการโรงเรือนแบบปิด และการไม่มีโครงการโรงเรือนแบบเปิด พบว่ามีผลต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันสูงที่เท่ากับ 66,760,021 บาท และเมื่อวิเคราะห์ความอ่อนไหว ในการผู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรสำคัญ อาทิ เช่น ราคาถูกสุด ราคาอาหาร อัตราการสูญเสีย และราคาสุกรขุน เพื่อหาความเหมาะสมทางการเงิน พบว่า โครงการเลี้ยงสุกรขุนในโรงเรือนแบบปิดและแบบเปิดให้ผลตอบแทนคุ้มค่า ลงทุนทุกกรณี ยกเว้นกรณีที่มีต้นทุนเพิ่มขึ้นและรายได้ลดลง เกิดขึ้นพร้อมกัน และกรณีที่ราคาสุกรลดลง เหลือกิโลกรัมละ 33 บาท จะทำให้โครงการทั้งสองไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน เมื่อเปรียบเทียบโครงการทั้งสอง ด้วยผลต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันสูงที่ ระหว่างการมีและการไม่มีโครงการ พบว่า โรงเรือนแบบปิดให้ผลตอบแทนเป็นมาก แสดงว่าโรงเรือนแบบปิดมีความเหมาะสมของการลงทุนทางการเงินมากกว่าโรงเรือนแบบเปิด ภายใต้สถานการณ์ที่มีความเสี่ยง

สูชี ขันทอง (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเลี้ยงโคนมในเขตอีสานกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2535 / 2536 จำนวน 45 ฟาร์ม ผลจากการวิเคราะห์ต้นทุน และผลตอบแทนจากการเลี้ยงโคนมปรากฏว่า ฟาร์มขนาดเล็ก มีต้นทุนรวมเท่ากับ 73,608.75 บาท/ฟาร์ม/ปี ประกอบด้วยต้นทุนแม่เปรเท่ากับ 63,652.62 บาท/ฟาร์ม/ปี และต้นทุนคงที่เท่ากับ 9,956.13 บาท/ฟาร์ม/ปี มีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 75,050.83 บาท/ฟาร์ม/ปี มีผลตอบแทนมากกว่าต้นทุนรวมเท่ากับ 1,442.08 บาท/ฟาร์ม/ปี มีผลตอบแทนมากกว่าต้นทุนผันแปรที่เป็นตัวเงินเท่ากับ 46,506.13 บาท/ฟาร์ม/ปี มีผลตอบแทนมากกว่าต้นทุนผันแปรที่เป็นตัวเงินเท่ากับ 11,398.21 บาท/ฟาร์ม/ปี มีปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน เท่ากับ 7,901.69 กิโลกรัม/ฟาร์ม/ปี ฟาร์มขนาดกลางมีต้นทุนรวมเท่ากับ 151,249.99 บาท/ฟาร์ม/ปี ประกอบด้วยต้นทุนผันแปรเท่ากับ 126,022.03 บาท/ฟาร์ม/ปี และต้นทุนคงที่เท่ากับ 25,225.96 บาท/ฟาร์ม/ปี มีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 199,169.45 บาท/ฟาร์ม/ปี มีผลตอบแทนมากกว่าต้นทุนรวมเท่ากับ 47,921.46 บาท/ฟาร์ม/ปี มีผลตอบแทนมากกว่าต้นทุนผันแปรที่เท่ากับ 122,236.09 บาท/ฟาร์ม/ปี และมีปริมาณการผลิต ณ จุดคุ้มทุน เท่ากับ 11,955.43 กิโลกรัม/ฟาร์ม/ปี จากผลการศึกษาพบว่า ปริมาณการผลิต รายได้และผลตอบแทนของฟาร์มขนาดกลางจะสูงกว่าฟาร์มขนาดเล็ก เนื่องจากในฟาร์มขนาดกลางเกย์ตระกรໄได้นำ

เทคโนโลยีการผลิตและระบบการจัดการฟาร์มน้ำใช้ในกระบวนการการผลิต มีผลให้ต้นทุนการผลิตต่อปริมาณผลผลิตหนึ่งหน่วยมีมูลค่าลดลง รวมทั้งการจัดหาตลาดเพื่อการจำหน่ายผลผลิตที่ผลิตได้ในราคาที่สูงกว่า

อรัญญา ศัตรูเพชร(2537 : บกคดย่อ) ได้ศึกษาเศรษฐกิจการผลิตกุ้งกุลาดำ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ปีการผลิต 2536/2537 โดยศึกษาข้อมูลการเดี่ยว กุ้งแบบพัฒนา จากอำเภอต่างๆ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนทั้งสิ้น 105 ตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย แบ่งเป็นฟาร์มขนาดเล็ก(เนื้อที่บ่อเลี้ยงตั้งแต่ 1-10 ไร่) จำนวน 58 ตัวอย่าง และฟาร์มขนาดใหญ่(เนื้อที่บ่อเลี้ยงมากกว่า 10 ไร่) จำนวน 47 ตัวอย่าง จากการวิเคราะห์ต้นทุน รายได้ และผลตอบแทนจากการผลิตกุ้งกุลาดำ ปรากฏว่าต้นทุนในการผลิตฟาร์มขนาดเล็ก และขนาดใหญ่เท่ากับ 72,187.85 และ 59,567.20 บาทตามลำดับ โดยมีสัดส่วนต้นทุนคงที่ : ต้นทุนผันแปรของฟาร์มขนาดเล็กเท่ากับ 30 : 70 และฟาร์มขนาดใหญ่เท่ากับ 24 : 76 โดยมีผลผลิตต่อไร่ต่อฟาร์มขนาดเล็กและใหญ่ เท่ากับ 868.40 และ 813.33 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ ส่วนผลให้กำไรสุทธิต่อไร่ของฟาร์มขนาดเล็กเท่ากับ 55,779.57 บาท ในขณะที่กำไรสุทธิต่อไร่ของฟาร์มขนาดใหญ่เท่ากับ 60,423.37 บาท

พระภี สัมฤทธิ์ผล(2535 : บกคดย่อ) ได้วิเคราะห์เศรษฐกิจการผลิตข้าวโพดในท้องที่จังหวัดปราจีนบุรี ปีพาะปุก 2534/35 จากการวิเคราะห์ต้นทุนละรายได้ พบว่า ต้นทุนการผลิตข้าวโพดของเกษตรกรที่ใช้พันธุ์ลูกผสมสูงกว่าพันธุ์สุวรรณ ได้แก่ ต้นทุนการผลิตต่อไร่ เท่ากับ 937.51 และ 654.86 บาท ตามลำดับ โดยมีต้นทุนผันแปรต่อไร่ เท่ากับ 806.54 และ 542.49 บาท ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตาม พันธุ์ลูกผสมจะให้รายได้สุทธิต่อไร่สูงกว่าพันธุ์สุวรรณ เท่ากับ 604.43 และ 418.96 บาท ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าพันธุ์ลูกผสมให้ผลตอบแทนต่อไร่สูงกว่าพันธุ์สุวรรณ ทั้งนี้เนื่องจากพันธุ์ลูกผสมให้ผลผลิตต่อไร่สูงกว่าพันธุ์สุวรรณ การวัดประสิทธิภาพ การใช้ปัจจัยการผลิตแต่ละชนิด พบว่า เกษตรกรที่ใช้พันธุ์ลูกผสมและพันธุ์สุวรรณ การเพิ่มปัจจัยการผลิตทั้ง 2 ชนิด คือ แรงงานคนและต้นทุนที่เป็นตัวเงินที่ใช้ซื้อปุ๋ย เมล็ดพันธุ์ และยาเคมี ใน การผลิตข้าวโพด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดระดับการใช้ปัจจัยที่เหมาะสม และก่อให้เกิดกำไรสูงสุด การใช้เมล็ดพันธุ์ที่ดี เช่น พันธุ์ลูกผสม ควบคู่ไปกับการจัดการที่ดี และใช้ปัจจัยการผลิตอื่นๆ ในระดับที่เหมาะสม เป็นแบบแผนอย่างหนึ่งที่สามารถเพิ่มผลผลิตต่อไร่ เป็นการลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วย และเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร ได้มากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Sever Research) เพื่อศึกษาถึงผลตอบแทนจากการลงทุน เลี้ยงนกแ่อนของผู้ประกอบการในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิเคราะห์ข้อมูล

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารึนี้เป็นผู้ประกอบการที่ลงทุนเลี้ยงนกแ่อน โดยขออนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือต่อเติมบ้านพักสำหรับเพาะเลี้ยงนกแ่อน ในเขตเทศบาลอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 34 ราย เมื่อจากผู้ประกอบการที่ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือต่อเติมบ้านพักจะมีประวัติของผู้ประกอบการอยู่ในเทศบาลตำบลบ้านแหลม จึงทำให้สะดวกในการสำรวจและเก็บข้อมูล โดยจำแนกผู้ประกอบการตามรูปแบบอาคารเลี้ยงนกแ่อน ดังนี้

1.1.1 ผู้ประกอบการที่ก่อสร้างอาคารเดี่ยวเลี้ยงนกแ่อน จำนวน 27 ราย

1.1.2 ผู้ประกอบการที่ต่อเติมบ้านพักอาศัยเลี้ยงนกแ่อนจำนวน 7 ราย

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

คือ กลุ่มประชากรทั้งหมด เป็นวิธีการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 34 ราย แสดงรายละเอียดได้ในตาราง

รูปแบบ	จำนวน(ราย)
อาคารเดี่ยวเลี้ยงนกแ่อน	27
ต่อเติมบ้านพัก	7
รวม	34

2. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาเหตุในการตัดสินใจลงทุนเลี้ยงนกอ่อน การเข้ารับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับนกอ่อน การศึกษาข้อมูล ก่อนการลงทุน ระยะเวลาการเลี้ยงนกอ่อน ลักษณะอาคารเลี้ยงนกอ่อน พื้นที่ปลูกสร้างอาคารและ ต่อเติมบ้านพัก แหล่งของเงินทุน สภาพปัจจุบันของการดำเนินการ แหล่งรับซื้อรังนกอ่อน และ ลักษณะการขายรังนกอ่อน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการลงทุนเลี้ยงนกอ่อน เกี่ยวกับค่าก่อสร้างอาคารและ ต่อเติมบ้านพักสำหรับเลี้ยงนกอ่อน ค่าก่อสร้างสำเพ็งล้อนรองอาคารเลี้ยงนกอ่อน ค่าตกแต่งภายใน แล้วค่าจ้างที่ปรึกษา ค่าไม้สำหรับนกทำรัง ค่าเครื่องวัสดุอุปกรณ์และความชื้น ฟอกเกอร์สร้าง ความชื้น ค่ากล้องวงจรปิด ค่าเครื่องเสียงและลำโพงทั้งภายในและภายนอก ค่าชุดรีโมทเปิด-ปิด ทางเข้าออกของนก ค่าเครื่องสำรองไฟฟ้า ค่าเครื่องไส้น้ำยาเรียกนก ค่าเครื่องปั๊มน้ำ ค่าห้องน้ำ พลาสติก PVC ค่าเครื่องสร้างไอน้ำอุ่น ค่าถังพกน้ำ ค่าแผ่นชีดี ค่าน้ำยาเรียกนก ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าจ้างคนเก็บรังนกและทำความสะอาดรังนก

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงนกอ่อน เกี่ยวกับปริมาณและ ราคารังนกที่ขายได้แต่ละปี ปริมาณราคาค่ามูลนกที่ขายได้ในแต่ละปี ค่าใช้จ่ายในการขายมูลนก และ ข้อเสนอแนะ

2.2 วิธีสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือเพื่อกำหนดรูปแบบสัมภาษณ์ คำแนะนำตามขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 จัดทำร่างแบบสัมภาษณ์ ตามหลักและวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ภายใน กรอบแนวคิดและขอบเขตการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด

2.2.3 ตรวจสอบความประเด็นของเนื้อหา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้า อิสระและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการนัญชีและการจัดการการเงิน

2.2.4 ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและ ผู้เชี่ยวชาญ

2.2.5 นำเครื่องมือที่ตรวจสอบคุณภาพเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้า อิสระเพื่อขอความเห็นชอบและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ เพื่อปรับให้

แบบสัมภาษณ์มีความสมบูรณ์ที่สุด ก่อนนำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2.6 นำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3. เก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

3.1 ข้อมูลปฐนภูมิ (Primary Data)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามโดยตรงจากแบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้ประกอบการลงทุนเลี้ยงนกอ่อนในอำเภอหนองแค จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling)

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

เป็นการศึกษาด้านคว้าเอกสารทางวิชาการ คำรา บทความวิทยานิพนธ์ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน และการศึกษาด้านคว้าด้วยตนเอง ข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต ตลอดจนข้อมูลจากหน่วยงานราชการต่างๆเกี่ยวกับการลงทุนเลี้ยงนกอ่อน ได้แก่ สำนักงานเทศบาลอำเภอหนองแค

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสัมภาษณ์ได้ครบแล้วจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับมาทุกฉบับ ได้แบบสัมภาษณ์ครบถ้วนสมบูรณ์จำนวน 34 ฉบับ

4.2 แบบสัมภาษณ์ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ด้วยการหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบคำนวณรายชื่อแสดงดังตารางที่ 4.1 ถึง 4.2

4.3 แบบสัมภาษณ์ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ โดยวิเคราะห์เป็นรายด้านของแต่ละรูปแบบอาชารเลี้ยงนก และโดยภาพรวมแสดงได้ดังตารางที่ 4.3 ถึง 4.12

4.4 การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนและการวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุน โดยแบ่งวิเคราะห์ข้อมูลของรูปแบบอาชารเดี่ยวเลี้ยงนกอ่อนและรูปแบบต่อเติมบ้านพักเลี้ยงนกอ่อน ในการณ์ที่กระແเงินศรับในแต่ละปีไม่เท่ากัน แสดงได้ดังตารางที่ 4.13 ถึง 4.15

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลตอบแทนการลงทุนเดี่ยงนกแอ่นของผู้ประกอบการในอำเภอป้านแหลม จังหวัดเพชรบูรี โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเดี่ยงนกแอ่นจำนวน 34 ราย ซึ่งแบ่งรูปแบบอาคารเป็น 2 รูปแบบ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 5 ส่วน คือ

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายจ่ายฝ่ายทุนและรายจ่ายในการดำเนินกิจการ
3. ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้จากการลงทุนเดี่ยงนกแอ่น
4. ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุนและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเดี่ยงนกแอ่น
5. ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลตอบแทนการลงทุนเดี่ยงนกแอ่น รูปแบบอาคารเดียว และรูปแบบต่อเติมบ้านพัก

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการเลี้ยงนกแ่อน ดังปรากฏในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการที่ลงทุนเลี้ยงนกแ่อน ในอำเภอบ้านแหลม
จังหวัดเพชรบุรี

N : 34

รายการ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
จำนวนผู้ประกอบการ	34	100
เพศ		
- ชาย	29	85.29
- หญิง	5	14.71
อายุ		
- ต่ากว่า 45 ปี	3	8.82
- 46-55 ปี	24	70.59
- 56-60 ปี	6	17.65
- มากกว่า 60 ปี	1	2.94
ระดับการศึกษา		
- ประถมศึกษา	13	38.23
- มัธยมศึกษา	14	41.18
- อุดมปริญญาหรือเทียบเท่า	-	-
- ปริญญาตรี	7	20.59
- สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
สาเหตุในการตัดสินใจลงทุนเลี้ยงนกแ่อน		
- ราคาของรังนกสูง ทำให้เกิดแรงจูงใจ	34	100
- อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ต่ำ	-	-
- มีความพร้อมด้านเงินลงทุน	-	-
- กระแสเงินยืม	-	-
- อื่นๆ(ระบุ).....	-	-

ตารางที่ 4.1(ค่อ)

N : 34

รายการ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
การเข้ารับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงนกแ่อน		
- เคย	-	-
- ไม่เคย	34	100
การศึกษาข้อมูลก่อนการลงทุนเลี้ยงนกแ่อน		
- ไม่ได้ศึกษา	-	-
- ศึกษาข้อมูล	34	100
ผู้ประกอบการศึกษาข้อมูลการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนจากที่ใด		
- ผู้ประกอบการรายอื่น	29	85.30
- หนังสือ/ตำรา	2	5.88
- อินเทอร์เน็ต	-	-
- อื่นๆ (วัด)	3	8.82
ระยะเวลาการเลี้ยงนกแ่อน		
- 0-1 ปี	-	-
- 2-3 ปี	16	47.06
- 4-5 ปี	13	38.24
- 6-7 ปี	5	14.70
- 7 ปีขึ้นไป	-	-
ลักษณะอาคารเลี้ยงนกแ่อน		
- อาคารเดี่ยว จำนวน 4 ชั้น พื้นที่ของแต่ละชั้นกว้าง 14 เมตร ยาว 18 เมตร	27	79.41
- ต่อเติมบ้านพัก จำนวน 1 ชั้น พื้นที่ของแต่ละชั้น กว้าง 8 เมตร ยาว 12 เมตร	7	20.59

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

N : 34

รายการ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
จำนวนอาคารเลี้ยงนกแอ่น		
- รูปแบบอาคารเดียว จำนวน 1 หลัง	27	79.41
- รูปแบบต่อเติมบ้านพัก จำนวน 1 หลัง	7	20.59
พื้นที่ปลูกสร้างอาคารและต่อเติมบ้านพัก		
สำหรับเลี้ยงนกแอ่น		
- ที่ดินของตนเอง	34	100
- เช่าที่ดิน	-	-
- ที่ดินของตนเองและเช่าที่ดิน	-	-
สภาพปัจจุบันของการดำเนินการ		
- ยังไม่มีนกแอ่นเข้าอาศัย	13	38.23
- มีนกแอ่นเข้าอาศัยและสร้างรังแล้ว แต่ยังไม่สามารถเก็บรังนกได้	6	17.65
- สามารถเก็บรังนกขายได้แล้ว	15	44.12
แหล่งรับซื้อรังนกแอ่นของท่าน		
- พ่อค้าคนกลาง	34	100
- ผู้บริโภคโดยตรง	-	-
- บริษัทแปลงรูป	-	-
- อื่นๆ(ระบุ).....	-	-
ลักษณะการขายรังนกของท่าน		
- ขายแบบคละเกรด ราคาเดียว	34	100
- ขายแบบแบ่งตามเกรดของรังนก	-	-
- อื่นๆ(ระบุ).....	-	-
แหล่งของเงินทุน		
- ทุนส่วนตัว	32	94.12
- ผู้อื่น	-	-
- เงินกู้ส่วนตัวร่วมกับการกู้ยืม	2	5.88

จากตารางที่ 4.1 พบว่าเป็นเพศชาย จำนวน 29 รายคิดเป็นร้อยละ 85.29 เพศหญิง จำนวน 5 รายคิดเป็นร้อยละ 14.71 อายุของผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 46-55 ปี จำนวน 24 รายคิดเป็นร้อยละ 70.59 รองลงมาอายุ 56-60 ปี จำนวน 6 รายคิดเป็นร้อยละ 17.65 อายุ ต่ำกว่า 45 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.82 และอายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.94 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการส่วนใหญ่จากการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประมาณศึกษา และปริญญาตรี จำนวน 14, 13 และ 7 ราย ตามลำดับ

สาเหตุในการตัดสินใจลงทุนเลี้ยงนกอ่อนเนื่องจากลงทุนนี้ราคาสูงจึงทำให้เกิดแรงจูงใจในการตัดสินใจลงทุน ผู้ประกอบการทุกรายไม่เคยผ่านการเข้ารับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการลงทุนเลี้ยงนกอ่อน ผู้ประกอบการ จำนวน 34 ราย หรือร้อยละ 100 ทำการศึกษาข้อมูล ก่อนการลงทุน โดยศึกษาข้อมูลจากผู้ประกอบการรายอื่น จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.30 ของผู้ประกอบการที่ศึกษาข้อมูลก่อนการลงทุน ส่วนที่เหลือศึกษาข้อมูลจากวัดต้นสน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.82 และศึกษาข้อมูลจากหนังสือ/ตำรา จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.88 ของผู้ประกอบการที่ศึกษาข้อมูลก่อนการลงทุน

ระยะเวลาการเลี้ยงนกอ่อนส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 2-3 ปี จำนวน 16 รายคิดเป็นร้อยละ 47.06 รองลงมาอยู่ในช่วง 4-5 ปี จำนวน 13 รายคิดเป็นร้อยละ 38.24 และระยะเวลานานที่สุดคือช่วง 6-7 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.70

ลักษณะรูปแบบของอาคารเดี้ยงนกอ่อน แบบอาคารเดี่ยว จำนวน 4 ชั้น พื้นที่ของแต่ละชั้นกว้าง 14 เมตร ยาว 18 เมตร มีจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.41 และรูปแบบอาคารแบบต่อเติมบ้านพัก จำนวน 1 ชั้น พื้นที่ของแต่ละชั้น กว้าง 8 เมตร ยาว 12 เมตร จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.59

ผู้ประกอบการจำนวน 27 รายที่ลงทุนสร้างอาคารเดี่ยวเดี้ยงนกอ่อน มีจำนวนอาคารเดี้ยงนกอ่อนรายละ 1 หลัง คิดเป็นร้อยละ 100 ของผู้ประกอบการที่มีรูปแบบอาคารเดี้ยงนกอ่อน รูปแบบอาคารเดี่ยว ส่วนผู้ประกอบการที่มีรูปแบบอาคารเดี้ยงนกอ่อนแบบต่อเติมบ้านพักอาศัย จำนวน 27 ราย มีจำนวนอาคารเดี้ยงนกอ่อนรายละ 1 หลัง คิดเป็นร้อยละ 100 ของผู้ประกอบการที่มีรูปแบบอาคารเดี้ยงนกอ่อนรูปแบบต่อเติมบ้านพัก

พื้นที่ที่ปลูกสร้างอาคารและต่อเติมบ้านพักสำหรับเดี้ยงนกอ่อนเป็นพื้นที่ของคนเอง ทั้งหมดจำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

สภาพปัจจุบันของการดำเนินการ ผู้ประกอบการจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.12 ที่สามารถเก็บรังนกขายได้แล้ว รองลงมาจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.23 ที่ยังไม่มีนกอ่อน

เข้าอาศัย และผู้ประกอบการจำนวน 6 รายคิดเป็นร้อยละ 17.65 ที่มีนักอ่อนเข้าอาศัยและสร้างรังแล้ว แต่ยังไม่สามารถเก็บรังนกได้

ผู้ประกอบการทั้งหมดจะขาดทุนแล้วให้กับพ่อค้าคนกลาง และขายรังนกแบบคละเกรด ราคาเดียว

ผู้ประกอบการทุกรายไม่มีค่าใช้จ่ายในด้านภาษีเงินได้ เนื่องจากเกิดความสับสนในการคำนวณเงินได้ ทางเทศบาลอำเภอขึ้นแผลนึงไม่ได้จัดเก็บภาษีเงินได้กับผู้ประกอบการทั้งหมด

แหล่งเงินลงทุนที่ใช้ในการลงทุนเลี้ยงนกแล้วส่วนใหญ่จะใช้เงินลงทุนของตนเองจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.12 รองลงมาคือใช้เงินส่วนตัวพร้อมกับกู้เงินจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.88 รายละเอียดของผู้ประกอบการที่ใช้เงินทุนร่วมกับการกู้ยืมค้างปรากฏในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนเงินทุนที่มาจากการลงทุนแล้วเงินทุนส่วนตัวและการกู้ยืมเงิน

รายการ	จำนวนเงิน(บาท)			สัดส่วน ของการกู้ยืม	อัตราดอกเบี้ย ต่อปี	ดอกเบี้ยจ่าย ต่อปี
	ทุนส่วนตัว	กู้ยืม	รวมเงินทุน			
รายที่ 1	1,850,000	3,000,000	4,850,000	61.86%	6%	180,000
รายที่ 2	2,250,000	2,500,000	4,750,000	52.63%	5%	125,000

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ประกอบการรายที่ 1 ใช้ทุนส่วนตัว 1,850,000 บาท กู้ยืมจำนวน 3,000,000 บาท โดยเงินกู้ยืมคิดเป็นร้อยละ 61.86 ของเงินทุนทั้งหมด เสียดอกเบี้ยเงินกู้ อัตรา 6% ต่อปี เสียดอกเบี้ยเป็นจำนวนเงิน 180,000 บาทต่อปี

ผู้ประกอบการรายที่ 2 ใช้ทุนส่วนตัว 2,250,000 บาท กู้ยืมจำนวน 2,500,000 บาท โดยเงินกู้ยืมคิดเป็นร้อยละ 52.63 ของเงินทุนทั้งหมด เสียดอกเบี้ยเงินกู้อัตรา 5% ต่อปี เสียดอกเบี้ยเป็นจำนวนเงิน 125,000 บาทต่อปี

2. ข้อมูลเกี่ยวกับดันทุนในการลงทุนเลี้ยงนกแล้ว

ข้อมูลเกี่ยวกับดันทุนในการเลี้ยงนกแล้วโดยแบ่งตามรูปแบบอาคารเลี้ยงนกแล้ว เนื่องจากขนาดของอาคารเป็นตัวแปรสำคัญในการก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันของการลงทุน ข้อมูลเกี่ยวกับดันทุนในการเลี้ยงนกแล้ว รูปแบบอาคารเดียว ดังปรากฏในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลเบิกจ่ายหนี้ทุนในภาระเดือนก่อน รูปแบบอุดหนุน

เอกสารแนบท้าย ภาระเดือนก่อน ประจำเดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๓ ประจำเดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๓

รายการ	จำนวน (บาท)	คงเหลือ (บาท)	ค่าวัสดุ	ค่าเบี้ยงบන្តมาตรฐาน
รายจ่ายผู้ดูแล				
1. ก้าวเดิน	27	410,740.74	8.35	199,200.74
2. ก้าวเดินร่องทางสาธารณะเดือน	27	3,472,222.22	70.63	797,024
3. ก้าวเดินร่องทางสาธารณะเดือนก่อน	19	134,736.84	2.74	91,322.39
4. ก้าวเดินต่างภายนอกเดือนก่อน	27	292,592.59	5.95	93,649.96
5. ก้าวเดินห้องน้ำเดือนก่อน	27	375,185.19	7.63	45,511.12
6. เครื่องดื่มนมและอาหารชานม	27	10,722.22	0.22	2,431.78
7. ผลักดันเด็กน้ำหนักตื้น	27	12,000.00	0.24	0
8. เครื่องเติมถังรับน้ำในอนาคต	27	11,444.44	0.23	2,377.88
9. เครื่องเสียงสำหรับเด็กน้ำหนักตื้น	27	52,962.96	1.08	10,650.96
10. สำรองสำหรับเด็ตติงภายในอาคาร	27	1,707.41	0.03	863.21
11. สำรองสำหรับเด็ตติงภายในอาคาร	27	2,155.56	0.04	1,251.47
12. ผ้ารีบันทูตัดต่อจางาหนอกอลาเว	23	10,000.00	0.20	0
13. เครื่องสำอางไฟฟ้า	27	30,970.37	0.63	35,084.56
14. เครื่องสำอางไฟฟ้า	27	9,585.19	0.19	327.39
15. เครื่องเขียนนำ	27	17,537.04	0.36	20,668.87

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

N : 27

44

รายการ	จำนวน (บาท)	ค่าเฉลี่ย (บาท)	ตัวชี้ชลประทาน	ค่าเบี้ยงบานมหัราภัย
16. ห้องน้ำพลาสติก(PVC)	27	36,222.22	0.74	4,408.18
17. เครื่องเติร์ราน ไหหมอก	-	-	0.00	-
18. ถังพกน้ำ	27	35,518.52	0.72	5,864.96
รวม		4,916,303.51	100	2,600,728.66
ราษฎร์ในกระบวนการนินภัย(ต่อไป)				
19. คอมบะน์เจ้าชายน้ำ	2	152,500.00	33.90	72,500
20. ค่าเสียโภคภัณฑ์	27	71,425.89	15.88	13,526.29
21. ค่าเสื่อมมรรยา	27	153,822.65	34.19	72,612
22. ค่าไฟฟ้า	27	7,140.74	1.59	510.81
23. ค่าน้ำประปา	27	6,007.41	1.34	713.33
24. ค่าจ้างคนเก็บร่องน้ำและทำความสะอาด	6	48,000.00	10.67	0
25. ค่าน้ำยาเรียบกาน	27	10,000.00	2.22	0
26. ค่าซีดีสีเบิงเรียบกาน	27	1,000.00	0.22	0
รวม		449,896.69	100	1,224.14

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ประกอบการมีรายจ่ายในการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนรูปแบบอาคารเดียวแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ รายจ่ายฝ่ายทุนและรายจ่ายจากการดำเนินกิจการ

1. รายจ่ายฝ่ายทุน มีค่าใช้จ่ายทั้งหมดโดยเฉลี่ยรวม 4,916,303.51 บาท รายจ่ายฝ่ายทุนที่จ่ายมากที่สุด คือ ค่าก่อสร้างอาคารเลี้ยงนกแ่อน โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 3,472,222.22 บาท คิดเป็นร้อยละ 70.63 รองลงมาเป็นค่าที่ดินโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 410,740.74 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.35 และรายจ่ายที่น้อยที่สุด คือ ค่าดำเนินการดังต่อไปนี้ ค่าไฟฟ้าห้องติดตั้งภายในอาคาร โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.03

2. รายจ่ายในการดำเนินกิจการ(ต่อปี) มีค่าใช้จ่ายทั้งหมดโดยเฉลี่ยรวมรายละ 449,896.69 บาท รายจ่ายในการดำเนินกิจการ(ต่อปี)ที่จ่ายมากที่สุด คือ ค่าเสื่อมราคา โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 153,822.65 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.19 รองลงมาเป็นค่าดอกเบี้ยจ่ายโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 152,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.90 และรายจ่ายที่น้อยที่สุด คือ ค่าเชื้อเพลิงเรียกนกโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.22

สรุประযำจ่ายของการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี รูปแบบอาคารเดียว ดังปรากฏในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.4 สรุประยำจ่ายของการลงทุนเลี้ยงนกแ่อน รูปแบบอาคารเดียว

รายการ	จำนวนเงิน	ค่าร้อยละ
รายจ่ายฝ่ายทุน	4,916,303.51	91.62
รายจ่ายในการดำเนินกิจการ(ต่อปี)	449,896.69	8.38
รวม	5,366,200.20	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ประกอบการมีรายจ่ายในการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนรูปแบบอาคารเดียวทั้งหมดโดยเฉลี่ยรวมรายละ 5,366,200.20 บาท โดยแบ่งเป็นรายจ่ายฝ่ายทุนโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 4,916,303.51 บาท คิดเป็นร้อยละ 91.62 และรายจ่ายในการดำเนินกิจการ(ต่อปี)โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 449,896.69 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.38

ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการเลี้ยงนกแ่อน รูปแบบต่อเดือนบ้านพัก ดังปรากฏในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการเดินทางกลับ รูปแบบทดลองเดินทางกลับ

N : 7

รายการ	จำนวน (ราย)	ค่าเบ็ดเตล็ด (บาท)	ค่าวัสดุ	ค่าเบ็ดเตล็ดรวมมาตรฐาน
รายจ่ายทั้งหมด				
1. ค่าต่อเดือนสำหรับเลี้ยงนกแม่น	7	1,671,428.57	82.14	203,289.28
2. ค่าเช่าเด็งภายในและกำจัดที่ปรุงยา	7	130,000	6.39	0
3. ค่าน้ำสำหรับน้ำทำรัง	7	94,000.00	4.62	3,817.25
4. เครื่องดื่มอุดมสมบูรณ์และความรู้สึก	7	12,000.00	0.59	0
5. พอกกระดาษสำรีางความชื้น	7	12,000.00	0.59	0
6. เครื่องเสียงสำหรับภายนอกอาคาร	7	10,428.57	0.51	2,258.77
7. เครื่องเสียงสำหรับภายนอกอาคาร	7	51,428.57	2.53	4,403.15
8. สำเพ็งสำหรับติดตั้งภายในอาคาร	7	1,357.14	0.067	440.31
9. สำเพ็งสำหรับติดตั้งภายนอกอาคาร	7	1,471.43	0.072	436.59
10. เครื่องสำอางไฟฟ้า	7	10,000.00	0.49	0
11. เครื่องไถน้ำบริเวณหน้าบ้าน	7	9,428.57	0.46	319.44
12. เครื่องปั๊มน้ำ	7	4,228.57	0.21	710.56
13. ห้องน้ำพลาสติก(PVC)	7	3,571.43	0.18	429.99
14. เครื่องสร้างไถเมล็ด	7	12,571.43	0.62	1,989.77
15. ผ้าพันเข็มขัด	7	11,000.00	0.54	1,851.64

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

N:7

รายการ	จำนวน (ราย)	ค่าน้ำดีบ (บาท)	ค่าวัสดุ	ค่าเชิงบวกมาตรฐาน
รวม		2,034,914.28	100	228,197.90
<hr/>				
รายจ่ายในการดำเนินกิจการ(ต่อ)				
16. ค่าเสื้อผ้าถูก	7	30,729.71	26.83	3,036.12
17. ค่าน้ำสื่อมรากา	7	67,933.09	59.32	5,215.03
18. ค่าไฟฟ้า	7	4,714.29	4.12	379.58
19. ค่าน้ำประปา	7	3,642.86	3.18	515.08
20. ค่าน้ำทรายร่องน้ำ	7	6,500.00	5.68	0
21. ค่าศีรีดีบวงเรือหัก	7	1,000.00	0.87	0
รวม		114,519.95	100	894.66

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ประกอบการมีรายจ่ายในการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนรูปแบบต่อเติมบ้านพัก มีรายจ่ายแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ รายจ่ายฝ่ายทุนและรายจ่ายจากการดำเนินกิจการ

1. รายจ่ายฝ่ายทุน มีค่าใช้จ่ายทั้งหมดโดยเฉลี่ยรวมรายละ 2,034,914.28 บาท รายจ่ายฝ่ายทุนที่จ่ายมากที่สุด คือ ค่าต่อเติมบ้านพักเลี้ยงนกแ่อน โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 1,671,428.57 บาท คิดเป็นร้อยละ 82.14 รองลงมาเป็นค่าตกแต่งภายในและค่าจ้างที่ปรึกษาโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 130,000.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.39 และรายจ่ายที่น้อยที่สุด คือ ค่าดำเนินการสำหรับติดตั้งภายในอาคาร โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 1,357.14 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.067

2. รายจ่ายในการดำเนินกิจการ(ต่อปี) มีค่าใช้จ่ายทั้งหมดโดยเฉลี่ยรวม 114,519.95 บาท รายจ่ายในการดำเนินกิจการ(ต่อปี)ที่จ่ายมากที่สุด คือ ค่าเสื่อมราคาโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 67,933.09 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.32 รองลงมาเป็นค่าเสียโอกาสโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 30,729.71 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.83 และรายจ่ายที่น้อยที่สุด คือ ค่าเชื้อเพลิงเรือนกโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.87

สรุประจาของ การลงทุนเลี้ยงนกแ่อน ในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี รูปแบบต่อเติมบ้านพัก ดังปรากฏในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 สรุประจาของ การลงทุนเลี้ยงนกแ่อน รูปแบบต่อเติมบ้านพัก

รายการ	จำนวนเงิน	ค่าร้อยละ
รายจ่ายฝ่ายทุน	2,034,914.28	94.67
รายจ่ายในการดำเนินกิจการ(ต่อปี)	114,519.95	5.33
รวม	2,149,434.23	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ประกอบการมีรายจ่ายในการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนรูปแบบต่อเติมบ้านพักทั้งหมดเป็นจำนวนเงินโดยเฉลี่ย 2,149,434.23 บาท โดยแบ่งเป็นรายจ่ายฝ่ายทุนโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 2,034,914.28 บาท คิดเป็นร้อยละ 94.67 และรายจ่ายในการดำเนินกิจการ(ต่อปี)โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 114,519.95 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.33

3. แสดงข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุนเดี้ยงนกแฉ่น

ผู้ประกอบการมีรายได้จากการลงทุนเดี้ยงนกแฉ่น โดยขาบรังนกแฉ่นให้กับพ่อค้าคนกลาง โดยขาบรังนกแบบคละเกรด และมีรายได้จากการขายมูลนก ข้อมูลปริมาณและราคาของรังนกแฉ่น และปริมาณ ราคาของขายมูลนกแฉ่น รูปแบบอาคารเดียว ดังปรากฏในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงน้ำหนักและราคา.rังนกแฉ่นของแต่ละปี รูปแบบอาคารเดียว

ปี พ.ศ.	รังนกแฉ่น		มูลนกแฉ่น	
	น้ำหนัก(กก.)	ราคารังนก/กก.	น้ำหนัก(กก.)	ราคามูลนก/กก.
2546	0	70,000	0	10
2547	3	70,000	160	10
2548	12.53	68,000	151	10
2549	15.68	65,000	179.86	10
2550	28.84	63,000	180.70	10
2551	43.22	59,000	211.59	10
2552	59.58	50,000	230.25	10

จากตารางที่ 4.7 พบว่าการลงทุนเดี้ยงนกแฉ่นรูปแบบอาคารเดียวปีแรกๆ ผู้ลงทุนไม่สามารถเก็บผลผลิตได้เนื่องจากยังไม่มีนกแฉ่นเข้าอาศัยอยู่ หรืออาจมีนกแฉ่นเข้าอาศัยอยู่น้อยจึงไม่สามารถเก็บผลผลิตได้ รังนกมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ราคารังนกแฉ่นจะมีราคาตกลงทุกปี เช่นกัน ส่วนปริมาณมูลนกแฉ่นมีปริมาณเพิ่มขึ้นและราคาซึ้งคงที่ทุกปี คือ ราคา กิโลกรัมละ 10 บาท

ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนในการเดี้ยงนกแฉ่น รูปแบบอาคารเดียวดังปรากฏในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนในการเลี้ยงหมาในรูปแบบอาชารเดียว

N : 27

รายการ	จำนวน (ราย)	ค่าเฉลี่ย (บาท)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ตัวชี้วัด
รายได้จากการขายรักษา				
พ.ศ.2546	0	0	0	0
พ.ศ.2547	1	210,000.00	0	2.23
พ.ศ.2548	3	852,266.67	622,372.35	9.04
พ.ศ.2549	7	1,019,285.71	708,007.01	10.81
พ.ศ.2550	10	1,817,040.00	1,003,217.30	19.27
พ.ศ.2551	11	2,549,865.45	1,101,138.24	27.05
พ.ศ.2552	12	2,979,166.67	1,099,533.68	31.60
รวม		9,427,024.50	4,554,268.58	100.00
รายได้จากการขายไข่คลาน				
พ.ศ.2546	0	0	0	0
พ.ศ.2547	1	1,600.00	0	14.37
พ.ศ.2548	3	1,510.00	620.54	13.56
พ.ศ.2549	7	1,798.57	695.96	16.15
พ.ศ.2550	10	1,807.00	581.19	16.23
พ.ศ.2551	11	2,115.91	840.09	19.00
พ.ศ.2552	12	2,302.50	803.23	20.68
รวม		11,133.98	3541.01	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่าการลงทุนเลี้ยงนกอ่นรูปแบบอาคารเดียว ในพื้นที่อำเภอ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ผู้ประกอบการมีรายได้จากการขายรังนกอ่นและขายมูลนก โดยขายรังนก อ่นแบบคละเกรดให้กับพ่อค้าคนกลาง ผู้ประกอบการที่ลงทุนเลี้ยงนกอ่นตั้งแต่เริ่มแรก คือ ปี พ.ศ.2546 จะสามารถเก็บรังนกอ่นได้เร็ว เนื่องจากนกอ่นไม่มีที่อาศัยจึงทำให้นกอ่นเข้าอาศัย เร็วกว่าผู้ประกอบการที่ลงทุนเลี้ยงนกอ่นช้า เมื่อนกอ่นเข้าอาศัยที่อาคารเดี้ยงนกอ่นก็จะเกิดลูก เกิดหลานและจะไม่ข้ายที่อาศัยจึงทำให้จำนวนนกอ่นมีทวีคูณขึ้นทุกปี ผู้ประกอบการมีรายได้ จากการขายรังนกอ่น ตั้งแต่ปีพ.ศ.2547 ถึงปีพ.ศ.2552 ทั้งหมดโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 9,427,624.50 บาท โดยปีพ.ศ.2547 มีผู้ประกอบการ 1 รายที่มีรายได้จากการขายรังนก โดยมีรายได้ จำนวน 210,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.23 และปีพ.ศ.2552 มีผู้ประกอบการ 12 รายที่มีรายได้จากการขายรังนก โดยเฉลี่ยจำนวน 2,979,166.67 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.60

ผู้ประกอบการสามารถขายมูลนกในราคากิโลกรัมละ 10 บาท โดยผู้ประกอบการมีรายได้จากการขายมูลนกตั้งแต่ปีพ.ศ.2547 ถึงปีพ.ศ.2552 ทั้งหมดโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 11,133.98 บาท โดยปีพ.ศ.2547 มีผู้ประกอบการ 1 ราย ที่มีรายได้จากการขายมูลนกโดยมีรายได้จำนวน 1,600 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.37 และปีพ.ศ.2552 มีผู้ประกอบการ 12 ราย ที่มีรายได้จากการขายมูลนก โดยมีรายได้โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 2,302.50 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.68

สรุปรายได้ของลงทุนเลี้ยงนกอ่นในอำเภอ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี รูปแบบอาคารเดียว ดังปรากฏในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ตรุปรายได้ของภาร眷ทุนเดือนกันยา รูปแบบของภารเดือน

N : 27

รายการ	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	ร้านเงิน	หักยอด
รายได้จากการซื้อขายรังนก	0	210,000.00	852,266.67	1,019,285.71	1,817,040.00	2,549,865.45	2,979,166.67	9,427,624.50	99.88
รายได้จากการซื้อยุลลักษณ์	0	1,600.00	1,510.00	1,798.57	1,807.00	2,115.91	2,302.50	11,133.98	0.12
รวม	0	211,600.00	853,776.67	1,021,084.28	1,818,847.00	2,551,981.36	2,981,469.17	9,435,758.48	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ประกอบการมีรายได้ทั้งหมดเป็นจำนวนเงิน 10,000 ล้านบาท 9,438,758.48 บาท โดยแบ่งเป็นรายได้จากการขายรังนก 10,000 ล้านบาท 9,427,624.50 บาท คิดเป็นร้อยละ 99.88 และรายได้จากการขายยุลลักษณ์ 10,000 ล้านบาท 11,133.98 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.12

ข้อมูลปริมาณและราคาของรังนกแอ่นแบบคละเกรด และปริมาณ ราคาขายมูลนกแอ่น รูปแบบต่อเดินบ้านพัก ดังปรากฏในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงน้ำหนักและการรังนกแอ่นของแต่ละปี รูปแบบต่อเดินบ้านพัก

ปี พ.ศ.	รังนกแอ่น		มูลนกแอ่น	
	น้ำหนัก (กก.)	ราคารังนก/กก.	น้ำหนัก (กก.)	ราคามูลนก/กก.
2546	0	70,000	0	10
2547	0	70,000	0	10
2548	0	68,000	0	10
2549	0.6	65,000	19	10
2550	1.65	63,000	25.5	10
2551	3.14	59,000	48	10
2552	9.04	50,000	74.5	10

จากตารางที่ 4.10 พบว่าการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นรูปแบบต่อเดินบ้านพักปีแรกๆ ผู้ลงทุนไม่สามารถเก็บผลผลิตได้เนื่องจากยังไม่มีนกแอ่นเข้ามาอาศัยอยู่ หรืออาจมีนกแอ่นเข้ามาอาศัยอยู่น้อยจึงไม่สามารถเก็บผลผลิตได้ รังนกมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ราคารังนกแอ่นจะมีราคาคล่องตัวกันเป็นช่วงๆ ส่วนปริมาณมูลนกแอ่นมีปริมาณเพิ่มขึ้นและราคาขั้นคงที่ทุกปี คือ ราคาต่อกิโลกรัมละ 10 บาท ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนในการเลี้ยงนกแอ่น รูปแบบต่อเดินบ้านพัก ดังปรากฏในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนในการเดือนแรกและรูปแบบต่อเดือนบ้านพัก

N:7

รายการ	จำนวน (บาท)	ค่าเฉลี่ย (บาท)	ค่าเบี้ยงบานมาตรฐาน	ค่าเบี้ยยังชีพ
รายได้จากการขายห้อง				
พ.ศ.2546	0	0	0	0
พ.ศ.2547	0	0	0	0
พ.ศ.2548	0	0	0	0
พ.ศ.2549	1 39,000.00	39,000.00	0	5.00
พ.ศ.2550	2 103,950.00	103,950.00	47,250	13.33
พ.ศ.2551	3 185,066.67	185,066.67	72,043.20	23.73
พ.ศ.2552	3 452,000.00	452,000.00	100,558.44	57.95
รวม	780,016.67	219,851.64	100.00	
รายจ่ายจากการขายห้อง				
พ.ศ.2546	0	0	0	0
พ.ศ.2547	0	0	0	0
พ.ศ.2548	0	0	0	0
พ.ศ.2549	1 190.00	190.00	0	11.38
พ.ศ.2550	2 255.00	255.00	105	15.27
พ.ศ.2551	3 480.00	480.00	382.19	28.74
พ.ศ.2552	3 745.00	745.00	320.65	44.61
รวม	1,670.00	807.84	100.00	

จากตารางที่ 4.11 พบว่าการลงทุนเดิมคงแอลรูปแบบต่อเติบบ้านพัก ในพื้นที่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ผู้ประกอบการมีรายได้จากการขายรังนกแอลนและขายมูลนก โดยขายรังนกแอลรูปแบบคละเกรดให้กับพ่อค้าคนกลาง ผู้ประกอบการมีรายได้จากการขายรังนกแอล ตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 ถึงปีพ.ศ.2552 ทั้งหมดโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 780,016.67 บาท โดยปีพ.ศ.2549 มีผู้ประกอบการ 1 รายที่มีรายได้จากการขายรังนก โดยมีรายได้จำนวน 39,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5 และปีพ.ศ.2552 มีผู้ประกอบการ 3 รายที่มีรายได้จากการขายรังนก โดยมีรายได้เฉลี่ยรายละจำนวน 452,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 57.95

ผู้ประกอบการสามารถขายมูลนกในราคากิโลกรัมละ 10 บาท โดยผู้ประกอบการมีรายได้จากการขายมูลนกตั้งแต่ปีพ.ศ.2549 ถึงปีพ.ศ.2552 ทั้งหมดโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 1,670.00 บาท โดยปีพ.ศ.2549 มีผู้ประกอบการ 1 ราย ที่มีรายได้จากการขายมูลนกโดยมีรายได้จำนวน 190 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.38 และปีพ.ศ.2552 มีผู้ประกอบการ 3 ราย ที่มีรายได้จากการขายมูลนกโดยมีรายได้เฉลี่ยรายละจำนวน 745 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.61

สรุปรายได้ของการลงทุนเดิมคงแอลรูปแบบต่อเติบบ้านพัก จังหวัดเพชรบุรี รูปแบบต่อเติบบ้านพัก ดังปรากฏในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ตารางฯ “ตัวชี้ของการลดลงทุนสืบเนื่องแผนรูปแบบพัฒนาพื้นที่”

N : 7

รายการ	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	จำนวนเงิน	ค่าใช้จ่าย
ราษฎร์ทางการชั่วคราว	0	0	0	39,000.00	103,950.00	185,066.67	452,000.00	780,016.67	99.79
ราษฎร์ทางการชั่วคราวลูก	0	0	0	190.00	255.00	480.00	745.00	1,670.00	0.21
รวม	0	0	0	39,190.00	104,205.00	185,546.67	452,745.00	781,686.67	100

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ประกอบการมีรายได้ทั้งหมดตั้งแต่ปี 2549-2552 เป็นจำนวนเงิน โดยเฉลี่ยรายต่อปี 781,686.67 บาท โดยแบ่งเป็นรายได้จากการขายรังนก คิดเป็นร้อยละ 99.79 และรายได้จากการขายมนุษย์ลูก ก็คิดเป็นร้อยละ 0.21

4. ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุน

การวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period Method) คือ การพิจารณาว่าโครงการที่ลงทุนนั้นจะต้องใช้เวลานานเท่าไหร่เงินศรับสุทธิทั้งหมดจะเท่ากับเงินสดที่ได้รับไป ระยะเวลาคืนทุนคือระยะเวลาที่โครงการลงทุนนั้นคืนทุนพอดี

ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุน(Payback Period Method)และอัตราผลตอบแทนจาก การลงทุน(ROI) รูปแบบอาคารเดี่ยว ดังปรากฏในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงงบประมาณค่าน้ำหนาและอัตราราคาตอบแทนจากการลงทุนที่ยังไม่เป็นภาระในอนาคต จังหวัดเพชรบูรณ์ รูปแบบการศึกษา

N : 27

รายการ	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552
	ล. พ.ศ.						
1. รายจ่ายฝ่ายทุน(บาท)	4,916,303.51	0	0	0	0	0	0
2. รายจ่ายในการดำเนินกิจกรรมต่อไป (บาท)	247,748.54	397,648.54	448,548.54	449,896.69	451,246.69	437,259.54	452,890.69
3. รายได้จากการลงทุน(บาท)	0	211,600.00	853,776.67	1,021,084.28	1,818,847.00	2,551,981.36	2,981,469.17
4. กำไรสุทธิ (3-2)	-247,748.54	186,048.54	405,228.13	571,187.59	1,367,600.31	2,114,721.82	2,528,578.48
5. กระแสเงินสดสุทธิ (4 + กำไรสุทธิ)	-93,925.89	-32,225.89	559,050.78	725,010.24	1,521,422.96	2,268,544.47	2,682,401.13
6. อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (4÷1)	-5.04%	-3.78%	8.24%	11.62%	27.82%	43.01%	51.43%
7. อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเฉลี่ย (หารรวม 6÷จำนวนปี)	19.04%						
8. ระยะเวลาคืนทุน							
	ร.ป. 11 เดือน						

จากตารางที่ 4.13 พบว่าผู้ประกอบการมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นรูปแบบอาคารเดี่ยวตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 ถึงปี พ.ศ.2552 คือ -5.04%, -3.78%, 8.24%, 11.62%, 27.82%, 43.01% และ 51.43% มีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยเฉลี่ย 19.04% และมีระยะเวลาคืนทุนจากการลงทุนเลี้ยงนกแอ่น รูปแบบอาคารเดี่ยว คือ 5 ปี 11 เดือน

ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุนและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน(ROI)

รูปแบบต่อเติบบ้านพัก ดังปรากฏในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงงบประมาณต้นทุนและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงนกอ่อนในอำเภอท่าเหมือง จังหวัดเพชรบุรี รูปแบบต่อเดือนปีงบประมาณ พ.ศ.

N : 7

รายการ	2546	2547	2548	2549	2550	2551	พ.ศ.
1. รายจ่ายเพื่อท่าเหมือง(บาท)	2,034,914.28	-	-	-	-	-	-
2. รายจ่ายในการดำเนินกิจการต่อไป (บาท)	110,162.80	110,690.95	110,832.80	106,900.95	114,519.95	112,519.95	114,826.80
3. รายได้จากการลงทุน(บาท)	0	0	0	39,190.00	104,205.00	185,546.67	452,745.00
4. กำไรสุทธิ (3-2)	-110,162.80	-110,690.95	110,832.80	-67,710.95	-10,314.95	73,026.72	337,918.20
5. กระแสเงินสดสุทธิ (4 + กำไรสุทธิ)	-42,229.71	-42,757.86	-42,899.71	222.14	57,618.14	140,959.81	405,851.29
6. อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (4÷1)	-5.41%	-5.44%	-5.45%	-3.33%	-0.51%	3.59%	16.61%
7. อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเฉลี่ย (ผลรวม 6÷จำนวนปี)	0.01%						
8. ระยะเวลาดือนทุน	ปี "ไม่ตั้งทุน"						

จากตารางที่ 4.14 พบว่าผู้ประกอบการมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนรูปแบบต่อเดือนบ้านพักตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 ถึงปี พ.ศ.2552 คือ -5.41%, -5.44%, -5.45%, -3.33%, -0.51%, 3.59% และ 16.61% มีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยเฉลี่ย 0.01% และระยะเวลาคืนทุนจากการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนรูปแบบต่อเดือนบ้านพัก ปัจจุบันผู้ประกอบการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนนามีระยะเวลา 7 ปี แต่กำไรสุทธิที่ได้รับเฉลี่ยทั้งหมดยังไม่เท่ากับเงินสดที่จ่ายไป คือผู้ประกอบการยังไม่คืนทุน

5. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลตอบแทนการลงทุนเลี้ยงนกแ่อน

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลตอบแทนการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนรูปแบบอาคารเดี่ยวและรูปแบบต่อเดือนบ้านพัก โดยเปรียบเทียบรายจ่ายฝ่ายทุน รายจ่ายในการดำเนินกิจการ รายได้สุทธิ ระยะเวลาคืนทุนและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ดังปรากฏในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงการปรับเปลี่ยนผลตอบแทนการลงทุนเดือนกันยายนตามอัตราตัวแปรต่อเดือนที่น้ำหนัก

รายการ	รูปแบบการเดิมพัน		รูปแบบเดิมพันที่เปลี่ยนแปลง		ส่วนต่าง
	จำนวนเงิน (บาท)	ค่าร้อยละ (%)	จำนวนเงิน (บาท)	ค่าร้อยละ (%)	
รายได้					
1. รายจ่ายเพื่อยาน	4,916,303.51	91.62	2,034,914.28	94.67	2,881,389.23
2. รายจ่ายในการดำเนินการต่อไป	449,896.69	8.38	114,519.95	5.33	335,376.74
รวม	5,366,200.20	100.00	2,149,434.23	100.00	3,216,764.97
รายได้					
3. รายได้จากการขายรังนกอ่อน	9,427,624.50	99.88	780,016.67	99.79	8,647,907.83
4. รายได้จากการขายขุลนก	11,133.98	0.12	1,670.00	0.21	9,463.98
รวม	9,438,758.48	100.00	781,686.67	100.00	8,657,071.84
ผลผลิต (กิโลกรัม)					
5. รังนกอ่อน	162.85 กก.	12.76	14.43 กก.	7.95	148.42 กก.
6. ขุลนกอ่อน	1,113.40 กก.	87.24	167 กก.	92.05	946.40 กก.
รวม	1,276.25 กก.	100.00	181.43 กก.	100	1,094.82
7. อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยเฉลี่ย	-	19.04	-	0.01	19.03%
8. ระดับความเสี่ยงทุน	5 ปี 11 เดือน		ปั้งนกคันธนุ		

จากตารางที่ 4.15 พบว่าผู้ประกอบการที่ลงทุนเลี้ยงนกแ่อนรูปแบบอาคารเดี่ยวและรูปแบบค่อเติมบ้านพักมีรายจ่ายในการลงทุนทั้งหมด โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน รูปแบบอาคารเดี่ยวเดี่ยงนกแ่อนมีรายจ่ายโดยเฉลี่ยทั้งหมดมากกว่ารูปแบบค่อเติมบ้านพัก จำนวน 3,216,765.97 บาท โดยรูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายจ่ายฝ่ายทุนโดยเฉลี่ยมากกว่ารูปแบบค่อเติมบ้านพัก จำนวน 2,881,389.23 บาท และรูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายจ่ายในการดำเนินกิจการ โดยเฉลี่ยมากกว่ารูปแบบค่อเติมบ้านพัก จำนวน 335,376.74 บาท โดยรูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายจ่ายโดยเฉลี่ยทั้งหมดรายละ 5,366,200.20 บาท แบ่งเป็นรายจ่ายฝ่ายทุนโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 4,916,303.51 บาท คิดเป็นร้อยละ 91.62 รายจ่ายในการดำเนินกิจการต่อปีโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 449,896.69 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.38 และรูปแบบค่อเติมบ้านพักมีรายจ่ายโดยเฉลี่ยทั้งหมดรายละ 2,149,434.23 บาท แบ่งเป็นรายจ่ายฝ่ายทุนโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 2,034,914.28 บาท คิดเป็นร้อยละ 94.67 และรายจ่ายในการดำเนินกิจการต่อปีโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 114,519.95 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.33

รายได้จากการลงทุนเลี้ยงนกแ่อน รูปแบบอาคารเดี่ยวและรูปแบบค่อเติมบ้านพักมีรายได้ทั้งหมดตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 ถึงปี พ.ศ.2552 โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน โดยรูปแบบอาคารเดี่ยวขายรังนกแ่อนได้มากกว่ารูปแบบค่อเติมบ้านพักโดยเฉลี่ยจำนวน 148.42 กิโลกรัม และรูปแบบอาคารเดี่ยวขายนกแ่อนมีรายได้โดยเฉลี่ยทั้งหมดมากกว่ารูปแบบค่อเติมบ้านพัก จำนวน 946.40 กิโลกรัม รูปแบบอาคารเดี่ยวเดี่ยงนกแ่อนมีรายได้โดยเฉลี่ยทั้งหมดมากกว่ารูปแบบค่อเติมบ้านพัก จำนวน 8,657,071.81 บาท โดยรูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายได้จากการขายรังนกแ่อนโดยเฉลี่ยตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 ถึงปี พ.ศ.2552 มากกว่ารูปแบบค่อเติมบ้านพัก จำนวน 8,647,607.83 บาท และรูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายได้จากการขายรังนกแ่อนโดยเฉลี่ยตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 ถึงปี พ.ศ.2552 มากกว่ารูปแบบค่อเติมบ้านพัก จำนวน 9,463.98 บาท โดยรูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายได้โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 9,438,758.48 บาท โดยแบ่งเป็นรายได้จากการขายรังนกแ่อน โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 9,427,624.50 บาท คิดเป็นร้อยละ 99.88 และรายได้จากการขายนกแ่อน โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 11,133.98 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.12 รูปแบบค่อเติมบ้านพักมีรายได้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 ถึงปี พ.ศ.2552 โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 781,686.67 บาท โดยแบ่งเป็นรายได้จากการขายรังนกแ่อน โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 780,016.67 บาท คิดเป็นร้อยละ 99.79 และรายได้จากการขายนกแ่อน โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 1,670.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.21

อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของรูปแบบอาคารเดี่ยวโดยเฉลี่ยต่อปีมากกว่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของรูปแบบค่อเติมบ้านพัก จำนวน 19.03% โดยรูปแบบอาคารเดี่ยวมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยเฉลี่ยต่อปี คือ 19.04% และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของรูปแบบค่อเติมบ้านพักโดยเฉลี่ยต่อปี คือ 0.01%

ระยะเวลาคืนทุนของรูปแบบอาคารเดี่ยวจะมีระยะเวลาคืนทุนที่เร็วกว่าระยะเวลาคืนทุนของรูปแบบต่อเติมบ้านพัก โดยระยะเวลาคืนทุนของรูปแบบอาคารเดี่ยวถือ 5 ปี 11 เดือน แต่รูปแบบต่อเติมบ้านพักดำเนินกิจกรรมมาเป็นระยะเวลา 7 ปีแต่ยังไม่คืนทุน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การลงทุนเลี้ยงนกแ่อนของผู้ประกอบการในอำเภอช้าน แหลมจังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงสภาพทั่วไปของการลงทุนเลี้ยงนกแ่อน วิเคราะห์ผลตอบแทนในการเลี้ยงนกแ่อน เปรียบเทียบผลตอบแทนในการเลี้ยงนกแ่อนตามรูปแบบ ของอาคารเลี้ยงนกแ่อน ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ลงทุนเลี้ยงนกแ่อนที่ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือต่อเติมบ้านพักสำหรับเพาะเลี้ยงนกแ่อนในเขตเทศบาลอำเภอช้าน แหลม เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือข้อมูลปัจจุบัน เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยตรงจากกลุ่มผู้ประกอบการลงทุนเลี้ยงนกแ่อน ข้อมูลทุติยภูมิเป็นการศึกษาค้นคว้าเอกสารทางวิชาการ ตำรา วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต และข้อมูลจากสำนักงานเทศบาลอำเภอช้านแหลม

จากการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์การลงทุนเลี้ยงนกแ่อนของผู้ประกอบการในอำเภอช้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี พบว่าสภาพทั่วไปของการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนในอำเภอช้าน แหลม จังหวัดเพชรบุรี ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 29 ราย มีอายุระหว่าง 46-55 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สาเหตุในการตัดสินใจลงทุนเลี้ยงนกแ่อนเนื่องจากเงินมีราคาสูง ผู้ประกอบการทุกรายไม่เคยผ่านการเข้ารับการฝึกอบรม แต่ศึกษาข้อมูลจากผู้ประกอบการรายอื่น ระยะเวลาการเลี้ยงนกแ่อนส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 2-3 ปี จำนวน 16 รายคิดเป็นร้อยละ 47.06 ลักษณะรูปแบบของอาคารเดียว จำนวน 4 ชั้น พื้นที่ของแต่ละชั้น กว้าง 8 เมตร ยาว 18 เมตร และรูปแบบต่อเติมบ้านพัก จำนวน 1 ชั้น พื้นที่ของแต่ละชั้น กว้าง 8 เมตร ยาว 12 เมตร ผู้ประกอบการมีอาคารเลี้ยงนกแ่อนรายละ 1 หลัง พื้นที่ที่ปลูกสร้างอาคารและต่อเติมบ้านพักสำหรับเลี้ยงนกแ่อน เป็นพื้นที่ของตนเองทั้งหมด สภาพปัจจุบันของการดำเนินการ ผู้ประกอบการจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.12 ที่สามารถเก็บรังนกขายได้และขายรังนกแ่อนแบบเกรดรากาเดียวให้กับพ่อค้าคนกลางผู้ประกอบการทุกรายไม่มีค่าใช้จ่ายในด้านภาษีเงินได้

ด้านรายจ่ายของการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนรูปแบบอาคารเดี่ยวและรูปแบบต่อเติมบ้านพักประกอบด้วย รายจ่ายฝ่ายทุน และรายจ่ายจากการดำเนินกิจการ ผู้ประกอบการที่ลงทุนเลี้ยงนกแ่อนรูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายจ่ายโดยเฉลี่ยทั้งหมดรายละ 5,366,200.20 บาท เป็นรายจ่ายฝ่ายทุน โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 4,916,303.51 บาท คิดเป็นร้อยละ 91.62 และรายจ่ายในการดำเนินกิจการ ต่อปีโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 449,896.69 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.38 และรูปแบบต่อเติมบ้านพักมีรายจ่ายโดยเฉลี่ยทั้งหมดรายละ 2,149,434.23 บาท เป็นรายจ่ายฝ่ายทุนโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 2,034,914.28 บาท คิดเป็นร้อยละ 94.67 และรายจ่ายในการดำเนินกิจการต่อปีโดยเฉลี่ยรายละจำนวน 114,519.95 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.33

รายได้จากการลงทุนเลี้ยงนกแ่อนรูปแบบอาคารเดี่ยว ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 ถึงปี พ.ศ.2552 โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 9,438,758.48 บาท โดยเป็นรายได้จากการขายรังนกแ่อน โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 9,427,624.50 บาท คิดเป็นร้อยละ 99.88 และรายได้จากการขายมูลนกแ่อน โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 11,133.98 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.12 รูปแบบต่อเติมบ้านพักมีรายได้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 ถึงปี พ.ศ.2552 โดยเฉลี่ยรายละจำนวน 781,686.67 บาท โดยเป็นรายได้จากการขายรังนกแ่อน โดยเฉลี่ยจำนวน 780,016.67 บาท คิดเป็นร้อยละ 99.79 และรายได้จากการขายมูลนกแ่อน โดยเฉลี่ยจำนวน 1,670.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.21

อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยเฉลี่ยต่อปีของรูปแบบอาคารเดี่ยว คือ 19.04% และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยเฉลี่ยต่อปีของรูปแบบต่อเติมบ้านพัก คือ 0.01% ระยะเวลาคืนทุนของรูปแบบอาคารเดี่ยว คือ 5 ปี 11 เดือน แต่รูปแบบต่อเติมบ้านพักซึ่งไม่คืนทุน

การเปรียบเทียบการลงทุนเลี้ยงนกแ่อน รูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายจ่ายฝ่ายทุนคิดเป็นร้อยละ 91.62 และรูปแบบต่อเติมบ้านพักมีรายจ่ายฝ่ายทุนคิดเป็นร้อยละ 94.67 โดยรูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายจ่ายฝ่ายทุนมากกว่ารูปแบบต่อเติมบ้านพักโดยเฉลี่ยจำนวน 2,881,389.23 บาท รูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายจ่ายในการดำเนินกิจการคิดเป็นร้อยละ 8.38 และรูปแบบต่อเติมบ้านพักมีรายจ่ายในการดำเนินกิจการคิดเป็นร้อยละ 5.33 โดยรูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายจ่ายในการดำเนินกิจการต่อปีมากกว่ารูปแบบต่อเติมบ้านพักโดยเฉลี่ยจำนวนปีละ 35,376.74 บาท เปรียบเทียบรายได้จากการลงทุนเลี้ยงนกแ่อน รูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายได้รวมตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 ถึงปี พ.ศ.2552 มากกว่ารูปแบบต่อเติมบ้านพักโดยเฉลี่ยจำนวน 8,657,071.81 บาท รูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายได้จากการขายรังนกแ่อนคิดเป็นร้อยละ 99.88 ส่วนรูปแบบต่อเติมบ้านพักมีรายได้จากการขายรังนกแ่อนคิดเป็นร้อยละ 99.79 โดยรูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายได้จากการขายรังนกแ่อนได้มากกว่ารูปแบบต่อเติมบ้านพักโดยเฉลี่ยจำนวน 148.42 กิโลกรัม รูปแบบอาคารเดี่ยวมีรายได้จากการขายมูลนกแ่อนคิดเป็นร้อยละ 0.12 และรูปแบบต่อเติมบ้านพักมีรายได้จากการขายมูลนกแ่อนคิดเป็นร้อยละ 0.21 โดยรูปแบบอาคาร

เดี่ยวขายนุณกแอ่น ได้มากกว่ารูปแบบต่อเติมบ้านพักตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 ถึงปี พ.ศ.2552 โดยเฉลี่ยจำนวน 946.40 กิโลกรัม รูปแบบอาคารเดี่ยวมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยเฉลี่ย 19.04% ส่วนรูปแบบต่อเติมบ้านพักมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยเฉลี่ยน้อยกว่ารูปแบบอาคารเดี่ยว คือมีอัตราผลตอบแทนโดยเฉลี่ยต่อปี 0.01% และรูปแบบอาคารเดี่ยวมีระยะเวลาคืนทุน 5 ปี 11 เดือน ซึ่งมีระยะเวลาคืนทุนเร็วกว่ารูปแบบต่อเติมบ้านพัก

2. อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์การลงทุนเลี้ยงนกแอ่นของผู้ประกอบการในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า การลงทุนเลี้ยงนกแอ่นรูปแบบอาคารเดี่ยวจะมีรายจ่ายฝ่ายทุนและรายจ่ายในการดำเนินกิจกรรมมากกว่าการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นรูปแบบต่อเติมบ้านพัก และรูปแบบอาคารเดี่ยวจะมีปริมาณของผลผลิต คือ รังนกแอ่นและนุณกแอ่น ที่มากกว่ารูปแบบต่อเติมบ้านพัก จึงทำให้ผลตอบแทนของการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นรูปแบบอาคารเดี่ยวสูงกว่าผลตอบแทนของการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นรูปแบบต่อเติมบ้านพัก เนื่องจากรูปแบบอาคารเดี่ยวมีพื้นที่ที่ใหญ่กว่ารูปแบบต่อเติมบ้านพัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศูรี ขันทอง ที่ได้วิจัยเรื่องการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเลี้ยงโคนมในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยฟาร์มเลี้ยงโคนมขนาดกลางจะมีต้นทุนรวมมากกว่าฟาร์มเลี้ยงโคนมขนาดเล็ก คือ ฟาร์มเลี้ยงโคนมขนาดเล็ก มีต้นทุนรวม 73,608.75 บาท/ฟาร์ม/ปี และฟาร์มเลี้ยงโคนมขนาดกลาง มีต้นทุนรวม 151,249.99 บาท/ฟาร์ม/ปี และปริมาณการผลิต รายได้และผลตอบแทนของฟาร์มขนาดกลางจะสูงกว่าฟาร์มขนาดเล็ก เมื่อวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยเฉลี่ยของรูปแบบอาคารเดี่ยวจะสูงกว่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยเฉลี่ยของรูปแบบต่อเติมบ้านพัก ซึ่งเพชร บุนทรพย์ ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินใจการลงทุนโดยใช้วิธีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนว่า ควรเลือกลงทุนในโครงการที่มีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนสูงกว่าอัตราต้นทุนของเงินทุน ดังนี้ จากการพิจารณาอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของรูปแบบอาคารเดี่ยวและรูปแบบต่อเติมบ้านพัก ผู้ประกอบการควรเลือกลงทุนเลี้ยงนกแอ่นรูปแบบอาคารเดี่ยว เนื่องจากรูปแบบต่อเติมบ้านพักมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนน้อยกว่าต้นทุนของเงินทุน และรูปแบบอาคารเดี่ยวให้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่มากกว่ารูปแบบต่อเติมบ้านพัก และระยะเวลาคืนทุนของการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นรูปแบบอาคารเดี่ยวมีระยะเวลาคืนทุนที่เร็วกว่า รูปแบบต่อเติมบ้านพัก ซึ่งสอดคล้องกับอัมพร เที่ยงศรีภูล ที่ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์การตัดสินใจไว้ว่า ควรเลือกลงทุนที่มีระยะเวลาการคืนทุนที่ไวดีเร็วที่สุด

3. ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์การลงทุนเลี้ยงนกแ่อนของผู้ประกอบการในอำเภอบ้านแหลม ผู้วิจัย
ขอเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

3.1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการ

ด้านราคารับซื้อ ในการปัจจุบันผู้ประกอบการแต่ละรายขายรังนกโดยราคาขึ้นอยู่
กับ ผู้รับซื้อ หากผู้ประกอบการมีการรวมตัวกันโดยการจัดตั้งเป็นสหกรณ์จะสามารถต่อรองราคา
ได้ทำให้ราคาของรังนกถูกกว่า

3.1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่สนใจในการลงทุนเลี้ยงนกแ่อน

1) การจัดหาเงินทุนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อต้นทุนของเงินลงทุน เงินลงทุนที่ได้
จากการออมเงินจะมีต้นทุนที่ต่ำกว่าต้นทุนเงินทุนที่มาจากการกู้ยืม หากมีความจำเป็นต้องใช้เงิน
ลงทุนจากการกู้ยืม ผู้ลงทุนต้องตัดสินใจเลือกส่วนผสมของเงินลงทุนที่เหมาะสม การกู้ยืมเงิน
จำนวนมากน้ำหนักทุนจะทำให้การลงทุนมีความเสี่ยงสูง เนื่องจากการใช้ระยะเวลาอภิมหาต้องเกี่ยว
ผลผลิต ในขณะที่การลงทุนมีค่าใช้จ่ายในส่วนของดอกเบี้ยจากการกู้ยืม ดังนั้นการลงทุนจึงควร
พิจารณาถึงความพร้อมของเงินลงทุน

2) การเลือกทำเลที่ตั้งของอาคารเลี้ยงนกแ่อน ผู้ลงทุนต้องศึกษาข้อมูล และ
ศึกษาพฤติกรรมธรรมชาติของนกแ่อน เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกทำเลที่ตั้งของอาคาร ซึ่งทำแล
ที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับการสร้างอาคารเลี้ยงนกแ่อนควรอยู่ใกล้กับแหล่งอาหาร เช่น แม่น้ำ
แหล่งอาหารและเป็นเส้นทางที่นกบินผ่าน แต่ไม่ควรสร้างอาคารอยู่ที่ที่มีอาคารเลี้ยงนกแ่อนจำนวนมาก
 เพราะจะทำให้นกแ่อนไม่เข้ามาอาศัยอาคารที่สร้างไว้

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้สนใจที่จะศึกษารังต่อไปควรศึกษาผลตอบแทนการลงทุนเลี้ยงนกแ่อน โดยศึกษาที่
จังหวัดอื่นๆที่มีการสร้างอาคารให้นกแ่อนเข้าอาศัย เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลตอบแทนจากการ
ลงทุนเลี้ยงนกแ่อนในอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- กรมบัญชีกลาง (2544) หลักการและนโยบายบัญชีภาครัฐฉบับที่ 1 จาก <http://www.finance.ku.ac.th>
- กรมศุลกากร (2550) สถิติการนำเข้า-ส่งออก จาก <http://www.customs.go.th> [2552, สิงหาคม 5]
- กฎหมายความคุ้มการเก็บรังนกและผลิตภัณฑ์รังนก (2552) จาก <http://www.chumphon.most.go.th> [2552, สิงหาคม 20]
- ความต่างของนกอ่อนกับนกนางแอ่น (2552) จาก <http://www.oknation.net> [2552, กันยายน 19]
- จินดา ขันทอง (2539) การบัญชีเพื่อการบริหาร กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ภาควิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกรียงศาสตร์
- เริงรัก จำปาเงิน (2544) การขัดการการเงิน กรุงเทพ บริษัท บุ๊คเน็ท จำกัด
- น้ำมนต์ น้อยนา (2549) “การวิเคราะห์การลงทุนเลี้ยงนกอ่อนของผู้ประกอบการใน อำเภอป่าสัก จังหวัดเพชรบูรณ์” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- ประชาดิ น้อยลมหวาน (2545) “ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกชนพู่เพชรสายรุ้งใน จังหวัดเพชรบูรณ์” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง พนารัตน์ ปานนณี (2549) “การวัดผลการดำเนินงานของศูนย์ลงทุนด้วยอัตราผลตอบแทนการ ลงทุน” ในเอกสารการสอนชุดวิชาการบัญชีเพื่อการจัดการและการวางแผนภาษีอากร หน่วยที่ 3 หน้า 303-306 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช สาขาวิหารธุรกิจ พรมณี สัมฤทธิ์ผล (2535) “วิเคราะห์เศรษฐกิจการผลิตข้าวโพดในท้องที่จังหวัดปราจีนบูร์” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพชรี บุนทรัพย์ (2538) วิเคราะห์การเงิน กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ลินดา ว่องวิเชียรกุล (2544) “การวิเคราะห์เปรียบเทียบการลงทุนทางการเงินของการเดี่ยงสุกรบุน ในโรงเรือนแบบปิดและแบบเปิดในเขตภาคกลาง” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต(เศรษฐศาสตร์เกษตร) มหาวิทยาลัยเกรียงศาสตร์
- รพี ปานปุรง (2549) การบัญชีเพื่อการจัดการ กรุงเทพมหานคร ชุดมีการพิมพ์ 2 卷ี กำดี (2545) การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน กรุงเทพมหานคร ภูมิบัณฑิตการพิมพ์ วันรักษ์ มิ่งเมือง (2540) หลักเศรษฐศาสตร์ชุดภาค กรุงเทพ สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพาณิช ศรีวิมล มีอิมาลด (2546) การบัญชีเพื่อการจัดการ(พิมพ์ครั้งที่ 6) กรุงเทพมหานคร อินโฟไนน์ จำกัด

ศูนย์ส่งเสริมธุรกิจบ้านรังนกแห่งประเทศไทย (2552) ความรู้เกี่ยวกับนกอ่อน จาก

<http://www.nokhousing.cjb.net> [2552, กันยายน 20]

สมนึก เอื้อจิรประพงษ์พันธ์ (2547) การบัญชีเพื่อการจัดการและการบริการด้านทุน(พิมพ์ครั้งที่ 3)

กรุงเทพมหานคร ธรรมนิติ เพรส จำกัด

สุเทพ พงษ์พิทักษ์ (2549) รายจ่ายฝ่ายทุนและรายจ่ายในการดำเนินกิจการ

<http://www.bangkokbiznews.com> [2552, กันยายน 20]

ตุ๊ช ขันทอง (2537) “วิเคราะห์เศรษฐกิจการเลี้ยงโคนมในเขตอ้าวเกอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่”

วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เสนอ ติยาเว แคลคูลัส (2547) การบัญชีการบริหาร กรุงเทพ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อนวัช พงษ์ลีน (2552, 15 กรกฎาคม) ปลัดเทศบาลอำเภอเมืองแห่ จังหวัดเพชรบุรี

อรัญญา ฉัตรเดชา (2537) “เศรษฐกิจการผลิตถุงกุลาดำ ในจังหวัดยะลา” วิทยานิพนธ์

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อัจฉราพร โชคพุกษ์ (2548) การบัญชีการเงิน กรุงเทพมหานคร บริษัท เอส. อาร์. พรินซิป

แมสโปรดักส์ จำกัด

อัมพร เที่ยงคงฤทธิ์ (2544) การเงินธุรกิจ กรุงเทพ โครงการศูนย์หนังสือสถาบันราชภัฏสวนดุสิต

Plains-wanderer (2552) นกอ่อนและนกนางแอ่นที่พบบ่อย จาก <http://www.oknation.net>

[2552, สิงหาคม 23]

ภาคผนวก

រាជធានីភ្នំពេញ
ប្រជាធិបតេយ្យរាជរដ្ឋមន្ត្រី

ประวัติผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อ	พิมลพรรณ พชรสิงห์
วัน เดือน ปี	30 เมษายน พ.ศ. 2504
ประวัติการศึกษา	ปริญญาโท สาขาวิหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ประวัติผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อ	สมนึก วิเศษสมบัติ
วัน เดือน ปี	21 เมษายน พ.ศ. 2501
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ตำแหน่ง	รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะวิทยาการจัดการ

ภาคผนวก ช

แบบสอบถาม

แบบสอบถามผู้ประกอบการเลี้ยงนกแ ör อ่าเกอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เรื่อง การวิเคราะห์ผลตอบแทนการลงทุนเลี้ยงนกแ ör ของผู้ประกอบการ ในอ่าเกอบ้านแหลม

ผู้ให้สัมภาษณ์ชื่อ.....
บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
วันที่สัมภาษณ์.....เบอร์โทรศัพท์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการเลี้ยงนกอ่อน

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. อายุ () ต่ำกว่า 45 ปี () 45-55 ปี
() 56-60 ปี () มากกว่า 60 ปี

3. ระดับการศึกษา
() 1.ประถมศึกษา () 2.มัธยมศึกษา^{ตอนบน}
() 3.อนุปริญญาหรือเทียบเท่า () 3.ปริญญาตรี
() 4.สูงกว่าปริญญาตรี () 5.อื่นๆ(ระบุ).....

4. สาเหตุใดจึงตัดสินใจลงทุนเลี้ยงนกแอ่น
() 1.ราคาวงรังนกสูง ทำให้เกิดแรงจูงใจ () 2.อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ต่ำ
() 3.มีความพร้อมด้านเงินลงทุน () 4.กระแสเงิน流動^{บุก}
() 5.อื่นๆ(ระบุ).....

5. การเข้ารับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงนกแอ่น
() 1. เคยจาก..... () 2. ไม่เคย

6. การศึกษาข้อมูลก่อนการลงทุนเลี้ยงนกแอ่นจากที่ใด
() 1. เคยจาก..... () 2. ไม่เคย

7. ท่านศึกษาข้อมูลมาจากที่ใด
() 1. ผู้ประกอบการรายอื่น () 2. หนังสือ/ตำรา
() 3. อินเทอร์เน็ต () 4. อื่นๆ ระบุ.....

8. ระยะเวลาการเลี้ยงนกแอ่น
() 0-1 ปี () 2-3 ปี () 4-5 ปี () 6-7 ปี () 7 ปีขึ้นไป

9. ลักษณะอาคารเลี้ยงนกอ่อน

- () อาคารเดี่ยว จำนวนอาคาร.....หลัง
พื้นที่ของแต่ละอาคาร.....ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด.....ตารางเมตร
- () ต่อเติมบ้านพัก จำนวนหลัง.....หลัง
พื้นที่ของแต่ละหลัง.....ตารางเมตร
รวมพื้นที่ทั้งหมด.....ตารางเมตร

10. ท่านปููกสร้างอาคาร/ต่อเติมบ้านพักสำหรับเลี้ยงนกอ่อนบนที่ดิน

- () 1.ที่ดินของตนเอง เสียภาษี.....บาท/ปี
- () 2.เช่าที่ดิน อัตราค่าเช่า(ระบุ).....บาท/ปี
เสียภาษี.....บาท/ปี
- () 3.ที่ดินของตนเองและเช่าที่ดิน อัตราค่าเช่า(ระบุ).....บาท/ปี
เสียภาษี.....บาท/ปี

11. สภาพปัจจุบันของการดำเนินการ

- () 1.ยังไม่มีนกอ่อนเข้าอาศัย
- () 2.มีนกอ่อนเข้าอาศัยและสร้างรังแล้ว แต่ยังไม่สามารถเก็บรังนกได้
- () 3.สามารถเก็บรังนกขายได้แล้ว

12. แหล่งรับซื้อรังนกอ่อนของท่าน

- () 1.พ่อค้าคนกลาง
- () 2.ผู้บริโภคโดยตรง
- () 3.บริษัทแปรรูป
- () 4.อื่นๆ(ระบุ).....

13. ลักษณะการขายรังนกของท่าน

- () 1.ขายแบบคละเกรด ราคาเดียว
- () 2.ขายแบบแบ่งตามเกรดของรังนก
- () 3.อื่นๆ.....

14. แหล่งของเงินทุน

- () 1. ทุนส่วนตัว (ระบุ) จำนวน.....บาท
- () 2. ภรรยา (ระบุ) จำนวน.....บาท
อัตราดอกเบี้ยร้อยละ.....บาท/ปี
- () 3. เงินทุนส่วนตัวร่วมกับภรรยา
 - 3.1 เงินทุนส่วนตัว จำนวน.....บาท
 - 3.2 ภรรยา จำนวน.....บาท
อัตราดอกเบี้ยร้อยละ.....บาท/ปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการลงทุนเดี่ยงนก雫่อ่น

- 14. ค่าก่อสร้างอาคาร/ต่อเติมบ้านพักสำหรับเลี้ยงนก雫่อ่น(ระบุ).....บาท
- 15. ค่าก่อสร้างกำแพงล้อมรอบอาคารเลี้ยงนก雫่อ่น(ระบุ).....บาท
- 16. ค่าจ้างที่ปรึกษาดูแลดูแลภายนอกอาคาร/ต่อเติมบ้านพักสำหรับเลี้ยงนก雫่อ่น^(ระบุ).....บาท
- 17. ค่าไม้สำหรับให้นกทำรัง.....บาท/ปี
- 18. ค่าไฟฟ้า.....บาท/เดือน
- 19. ค่าน้ำประปา.....บาท/เดือน
- 20. ค่าจ้างคนเก็บรังนกและทำความสะอาด.....บาท/เดือน

ชนิด	จำนวน	มูลค่าซื้อรวม (บาท)	อายุ การใช้งาน	ค่าซ่อม (บาท/ปี)
21. กล้องวงจรปิด				
22. เครื่องวัดอุณหภูมิและ วัดความชื้น				
23. ฟอกเกอร์สร้างความชื้น				
24.เครื่องเสียงและลำโพงเรียกนกภายใน อาคาร				
25.เครื่องเสียงและลำโพงเรียกนก ภายนอกอาคาร				
26.ชุดรีโมทเปิด-ปิดทางเข้าออกของบ้าน				
27.เครื่องสำรองไฟฟ้า				
28.เครื่องไส้น้ำยาเรียกนก				
29.เครื่องปั๊มน้ำ				
30.ท่อน้ำPVC				
31.เครื่องสร้างไอน้ำอุ่น				
32.ถังพักน้ำ				
33.แผ่นซีดีเสียงเรียกนก				

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุนเดี่ยงนกแ่อน

34. ปริมาณรังนกที่เก็บได้ในแต่ละปี

ปีที่ 1 น้ำหนักประมาณ.....	กิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ.....บาท
ปีที่ 2 น้ำหนักประมาณ.....	กิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ.....บาท
ปีที่ 3 น้ำหนักประมาณ.....	กิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ.....บาท
ปีที่ 4 น้ำหนักประมาณ.....	กิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ.....บาท
ปีที่ 5 น้ำหนักประมาณ.....	กิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ.....บาท
ปีที่ 6 น้ำหนักประมาณ.....	กิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ.....บาท
ปีที่ 7 น้ำหนักประมาณ.....	กิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ.....บาท
ปีที่ 8 น้ำหนักประมาณ.....	กิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ.....บาท
ปีที่ 9 น้ำหนักประมาณ.....	กิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ.....บาท
ปีที่ 10 น้ำหนักประมาณ.....	กิโลกรัม ราคา กิโลกรัมละ.....บาท อื่นๆ.....บาท

35. ท่านได้แปรรูปรังนกเป็นอาหารสำเร็จรูปออกจำหน่ายหรือไม่

() ไม่มี

() มี

ปีที่ 1 รายได้ประมาณ.....บาท/ปี

ค่าใช้จ่ายในการขาย.....บาท/ปี

ปีที่ 2 รายได้ประมาณ.....บาท/ปี

ค่าใช้จ่ายในการขาย.....บาท/ปี

ปีที่ 3 รายได้ประมาณ.....บาท/ปี

ค่าใช้จ่ายในการขาย.....บาท/ปี

ปีที่ 4 รายได้ประมาณ.....บาท/ปี

ค่าใช้จ่ายในการขาย.....บาท/ปี

ปีที่ 5 รายได้ประมาณ.....บาท/ปี

ค่าใช้จ่ายในการขาย.....บาท/ปี

ปีที่ 6 รายได้ประมาณ.....บาท/ปี

ค่าใช้จ่ายในการขาย.....บาท/ปี

ปีที่ 7 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี
ปีที่ 8 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี
ปีที่ 9 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี
ปีที่ 10 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี

36. ท่านได้เก็บมูลนกอออกจำหน่ายหรือไม่

() ไม่เก็บ () เก็บ

ปีที่ 1 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี
ปีที่ 2 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี
ปีที่ 3 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี
ปีที่ 4 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี
ปีที่ 5 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี
ปีที่ 6 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี
ปีที่ 7 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี
ปีที่ 8 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี
ปีที่ 9 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี
ปีที่ 10 รายได้ประมาณ.....	บาท/ปี
ค่าใช้จ่ายในการขาย.....	บาท/ปี

37. รายได้อื่นๆที่เกิดจากการลงทุนเลี้ยงนกอ่อน

.....

.....

.....

.....

38. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
ตารางอายุการใช้งานและอัตราค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน

ตารางอายุการใช้งานและอัตราค่าเสื่อมราคา
(ตามรายละเอียด ของ กรมบัญชีกลางที่กำหนดไว้ในหลักการและนโยบายบัญชีภาครัฐฉบับที่ 1)

ประเภททรัพย์สิน	อายุการใช้งาน (ปี)
1. อาคารถาวร (ค่าก่อสร้างอาคาร,ค่าตกแต่งภายในและค่าที่ปรึกษา)	40
2. สิ่งก่อสร้าง	
2.1 ใช้คอนกรีตเสริมเหล็กหรือโครงเหล็กเป็นส่วนประกอบ (กำแพง)	25
2.2 ใช้ไม้หรือวัสดุอื่นๆเป็นส่วนประกอบหลัก(ไม้สำหรับนกทำรัง)	15
6. ครุภัณฑ์ไฟฟ้า (เครื่องเสียงและลำโพงภายในและภายนอก ชุดรีโมท เครื่องสำรองไฟฟ้า)	10
8. ครุภัณฑ์การเกษตร	
8.1 เครื่องมือและอุปกรณ์(ห้องน้ำPVC ถังพักน้ำ)	5
8.2 เครื่องจักรกล (เครื่องวัดอุณหภูมิและวัดความชื้น เครื่องไส่น้ำยาเรบกนก ปั๊มน้ำ เครื่องสร้างไอหมอก)	8

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	สาวก้า ชวนคุปปี้
วัน เดือน ปีเกิด	6 พฤษภาคม 2526
สถานที่เกิด	อำเภอป้านแหลม จังหวัดเพชรบูรี
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรี 2549
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรี
ตำแหน่ง	นักวิชาการศึกษา